

FLATTIVIESTI

4/2022 - www.flatti.net





PIDÄN SINUSTA HUOLTA ♥



VIRKEÄMPIÄ VETERAANEJA

PITÄÄ NIVELET
LIKKUVINA JA
AIVOT SEKÄ
SYDÄMEN
KUNNOSSA

ENEMMÄN
HYVIÄ
VUOSIA

NÄKYVIÄ
TULOKSIA
2-6
VIIKOSSA



SOPII KAIKKIEN RUOKINTA-
VAIHTOEHTOJEN TÄYDENTÄMISEEN

100 % LUONNOLLINEN

YLI 8-VUOTIAILLE
KOIRILLE, ISOILLE
RODUILLE JO
AIEMMIN

PAREMPI LIKKUVUUS, VAHVEMPI SYDÄN JA VIRKEÄMMÄT AIVOT

Ikäntyminen tuo usein tullessaan nivelrikon, sydänvaivat tai dementian tyyppistä oireilua. Nutrolin® SENIOR on veteraanien ainutlaatuinen tehoöljy: yhdessä pullossa ovat omega-3 EPA ja DHA, antioksidantit ja ubikinoni.

Pieni lisä kuppiin tuo isosti elämäniloa.



Lue lisää www.nutrolin.fi

WWW.NUTROLIN.FI



ESTD 2007

#NUTROLINLIFE



- 2 NUTROLIN
- 4 PUHEENJOHTAJAN TERVEISET
- 6 PÄÄKIRJOITUS: MIKÄ A-KOE JA MIKSI?
- 8 ENSIMMÄISTÄ KERTAA A-KOKEESSA
- 9 PM-A -KOE - YLEISÖN TUNNELMIA
- 10 B-KOE "NORDIC CUP" JÄRJESTÄJÄN NÄKÖKULMASTA
- 11 PM-KOKEET - TULOKSET
- 12 PM-KOKEIDEN TUOMARIKOMMENTIT
- 13 NCFCR B-KOKEEN NORDIC CUP -VOITTAJA: GOLDEN REED'S BLACK SPARROWHAWK
- 14 PM-JOUKKUEKOKEEN VOITTAJIEN TUNNELMAT
- 16 POHJOISMAIDEN PARHAAT YHDESSÄ
- 18 PM A-KOKEEN VOITTAJA: SIMON SAYS HONEY I'M HOME
- 20 KYLLÄ SE KOTONA OSAA
- 23 KIERTOPALKINTOJEN HAKU
- 24 NUORTEN KOIRIEN KATSELMUS
- 26 KOIRAT, JOULU JA JOULUNAJAN VAARAT
- 29 TURVALLISUUSVIESTINTÄ-KOIRA RISKI
- 30 YHDENLAINEN KASVATTIEN TOIMINTAPÄIVÄ
- 32 VALMENNUSRENKAAN KUULUMISIA
- 33 EETUN MATKA KÄYTTÖVALIOKSI
- 34 FLATTI-INFO KASVATAJILLE ETUHINTAAN
- 35 SYDÄMENTYKYTYKSIÄ
- 36 SIJAISEMOTOIMINTA - MITÄ HUOMIOIDA
- 38 JÄLJELLÄ PIMEÄSSÄ - PIMEÄ JÄLKI
- 40 JOULUILMOITUKSET
- 47 TARVIKEMYYNTI
- 48 VANHAT JA VIISAAT -PALSTA
- 52 SPONDYLOOSIKUVAUSTUKI / PENTUVÄLITYS
- 53 UUDET VALIOT
- 56 TAPAHTUMAKALENTERI / KASVATAJAILMOITUKSIA
- 58 JÄSENASIAKAS, TILITIEDOT JA FLATTIVIESTIN AIKATAULU
- 59 JÄRJESTÖN YHTEYSTIEDOT
- 60 BOZITA ROBUR



PÄÄTOIMITTAJA

Mari Mamia

TOIMITUSSIHTEERI

Jaana Kontto, flattiviesti@gmail.com

TAITTO

Elisa Pekki, flattiviesti@gmail.com

TOIMITUSKUNTA

Jalostus-, näyttely-, mejä-, nou/nome- ja har-
rastuslajien toimikunnat, hallitus sekä jäsenet.

KANNEN KUVA

Laitikkala Pawtography, Julia Harju

FLATTIVIESTIEN MATERIAALI

flattiviesti@gmail.com

VALIOILMOITUKSET

flattiviesti@gmail.com

ILMOITUSKOOT

1/1 sivu 210 mm x 297 mm
1/2 sivu (vaaka) 186 mm x 133,5 mm
1/2 sivu (pysty) 90 mm x 273 mm
1/4 sivu 90 mm x 133,5 mm
1/8 sivu 90 mm x 64 mm
Kasvattajaboxi 88 mm x 50 mm

ILMOITUSHINNASTO JÄSENIILE

1/1 sivu 60€/lehti, 200€/vuosi
1/2 sivu 40€/lehti, 140€/vuosi
1/4 sivu 30€/lehti, 100€/vuosi
1/8 sivu 15€/lehti, 40€/vuosi

Kasvattajaboxi 15€/lehti, 40€/vuosi
Valioilmoitus normaali taittokoossa ilmainen

Ilmoitusmaksut Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n tilille: FI28 5620 0920 4247 50. Ilmoitusaineistot osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Ilmoituksen mukana tulee lähettää maksukuitti.

FLATTIVIESTI NRO 1/2023

ilmestyy: 23.2.2023, aineistopäivä: 24.1.2023

AINEISTOVAATIMUKSET

Tekstiedostot Wordin doc/docx/rtf-muodossa. Kuvat jpg/tif/pdf-muodossa, 300 dpi. Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä sutuisiksi, emmekä valitettavasti voi käyttää niitä.

Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden mieliteet ovat kirjoittajien omia, eivätkä välttämättä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n hallituksen tai toimituksen. Flattiviestiin kirjoitetuissa jutuissa on aina oltava kirjoittajan oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyydyttäessä jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden ja kuvien osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen ja kirjoittajan lupaa on kielletty.

PAINOAIKKA

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

PUHEENJOHTAJALTA

40. TOIMINTAVUOSI TAKANA



Tänä vuonna olemme juhlistaneet monella eri tavalla flattien 40-vuotista taivalta, ensin rotukerhona, sitten rotua harrastavana yhdistyksenä ja viimeiset 22 vuotta rotujärjestönä Suomessa. Tapahtumissamme läpi vuoden on juhlittu keski-ikäistyvää rotujärjestöä, viimeisimpänä upeassa pohjoismaiden mestaruus tapahtumassa Kemiön-saarella, Westankärrin kartanolla. Kokeesta on kattava raportointi myöhemmin tässä lehdessä.

Lehden pääkirjoituksessa pitkän linjan flat-tiharrastaja ja noutajien rodunomaisten kokeiden tuomari Anu Mikola pohtii, miten saisimme flatit osallistumaan A-kokeisiin ja niihin valmistaviin WT-kokeisiin? Koe-muodot ovat noutajille rodunomaisia, joten näistä tarvitaan dokumentoitua tietoa, eli koetuloksia. Näitä tuloksia kasvattajien tulisi edelleen käyttää jalostusvalintoja ohjaamaan.

Tulevan vuoden teema rotujärjestön strategiassa ”Tavoitteena elinvoimainen flatti” painottuu jalostukseen terveystietämyksestä. On kuitenkin selvää, että käyttöominaisuudet ja terveys kulkevat käsi kädessä, joten jalostusvalintoja tulee pohtia niin terveys- kuin koetulostenkin perusteella. Vain terve koira voi selviytyä haastavista metsästys- ja koetilanteista.

Vuoden alussa jalostustieteilijä Kirsi Sainio valotti jalostuksen monimutkaisuutta hallituksen jäsenille ja toimihenkilöille. Samassa yhteydessä keskusteltiin paljon flattien sairauksista ja sinnikkäästi elävästi tiedosta flattien lyhyestä eliniästä. Kuitenkin Sainion Kennelliiton järjestelmästä hakemien tilastojen perusteella flattien eliniän odote on kasvanut viime vuosina, ollen viiden viime vuoden otannan mukaan yli yhdeksän vuotta.

Tämän tilaston paikkansapitävyyttä voi haastaa tilastojen puutteellisuudella, sillä kaikkien flattien tietoja ei Kennelliiton järjestelmään ole ilmoitettu. Vaikka oman rakkaan flatin menettäminen on aina hyvin surullista, toivon silti, että kaikki flatinomistajat lisääisivät koiransa kuolinsyyn ja iän jalostustietojärjestelmään. Tämän tiedon voi lisätä vaikka koiran kuolemasta olisi jo vuosia. Tätäkin arvokasta tietoa voidaan edelleen käyttää arvioitaessa flattiemme jalostusta ja jalostusvalintoja.

Suomen Kennelliiton syyskokous järjestetään marraskuun lopulla. Kokouksessa käsi-



tellään noutajarotujen rodunomaisten kokeiden sääntömuutosesitys, jota hallitus esittää valtuustolle hyväksyttäväksi. Anne Kolsi on Flattiviestissä 2/2022 avannut harrastajan kannalta tärkeimpiä muutoksia uudessa sääntöehdotuksessa verrattuna vanhoihin sääntöihin. Toteutuessaan sääntömuutoksen esitetään tulevan voimaan 15.4.2023.

Myös oman rotujärjestömme syyskokous järjestettiin lauantaina 19. marraskuuta perinteisten syystreffien yhteydessä. Kiitän

jäsenistöä edelleen luottamuksesta tultuani valituksi nyt kuudennen kerran rotujärjestön puheenjohtajaksi. Kiitän samalla kaikkia tänäkin vuonna rotujärjestön hyväksi töitä tehneitä hallituksen jäseniä, toimihenkilöitä, artikkelien kirjoittajia, valokuvatoimittajia ja tapahtumien järjestäjiä. Ilman aktiivisia, rotuun rakastuneita ihmisiä, meillä ei olisi tätä niin upeaa rotua, jonka kanssa elää hyvää elämää joka ikinen päivä.

- Mari

NYHTÖPEURAN RESEPTI

Tapani mukaan kirjoitan tähän vuoden viimeiseen lehteen hyväksi havaitsemani riistareseptin. Tällä kertaa parrasvaloihin päästetään salainen resepti ylikypsälle nyhtöpeuralle, jossa se salainen ainesosa on Coca Cola. Tähän reseptiin voit käyttää mitä tahansa riistalihaa kyyhkystä hirveen tai jos riistaa ei ole saatavilla käy tähän yhtä hyvin naudan tai porsaan liha.

AINEKSET

- n. 1 kg peuran lapaa, niskaa tai mitä tahansa paistia
- 2 chiliä
- 2 sipulia
- 4 valkosipulinkynttä
- 3 sellerin vartta
- 2 porkkanaa
- 1 prk tomaattipyreetä
- 2 tlk Coca Colaa
- 2 laakerinlehteä
- suolaa
- pippuria



VALMISTUSOHJE

1. Hiero suolaa ja pippuria lihan pintaan.
2. Ruskista liha padassa molemmilta puolilta.
3. Paloittele chilit, murskaa valkosipulit ja heitä ne pataan.
4. Palastele joukkoon sellerinvarret ja porkkanat. Älä turhaan hienostelee, vaan anna mennä isoina paloina. Sipulit voit laittaa paloina pataan kuorineen.
5. Lisää tomaattipyree ja kaada päälle pari tölkkiä Coca Colaa, niin että liha ja kasvikset peittyvät.
6. Laita pata uuniin 100 – 150 °C ja anna sen muhia rauhassa kannen alla ainakin 6 tuntia tai mieluiten yön yli, lihan koosta riippuen. Lihan pitää todellakin olla ylikypsää.
7. Nosta liha varovasti padasta ja kääri se hetkeksi folioon lepäämään. Siivilöi liemi talteen.
8. Revi liha suikaleiksi kahta haarukkaa apuna käyttäen.
9. Keitä kasaan tai suurusta lientä hiukan, mausta makusi mukaan pippurilla, sinapilla ja vaikka tujauksella konjakkia. Halutessasi kermaisemman lopputuloksen, lisää joukkoon smetanaa, ranskankermaa tai ruoka-kermaa.

Nyhtöpeuran kaveriksi lautaselle sopivat oivallisesti helpot ja nopeat perunafondantit. Leikkaa isoista perunoista muutaman sentin paksuisia siivuja. Älä suotta kuori pottuja, mutta pese ne hyvin. Mausta perunasiiivut suolalla ja pippurilla. Laita paistinpannulle reilusti oliiviöljyä, puoli ruukullista tuoretta timjamaia, muutama oksa rosmariinia ja kunnan siivu voita. Ruskista perunat pannulla molemmilta puolilta kullankeltaisiksi. Lisää tämän jälkeen hiljalleen riistalientä tai lihalientä niin että perunan siivut lähes peittyvät. Jatka kypsentämistä hellalla tai laita pannu uuniin (180 °C, 30 – 40 minuuttia) kunnes perunat ovat kypsiä.

PÄÄKIRJOITUS: Mikä A-koe ja miksi?

Muutama viikko sitten minulla oli suuri kunnia olla rodun pohjoismaisen mestaruuskokeen järjestämävastuussa. Yksilömestaruudet ratkottiin sekä A- että B-kokeissa ja joukkumestaruus IWT-tyylisessä damikokeessa. Ykköstuloksia saavutettiin ja hienoja suorituksia nähtiin kaikissa kokeissa. Upeaa oli saada Suomeen pitkstä ajasta uusi flatti käyttövalio. Rodun parhaat ovat joka lajissa erinomaisella tasolla. Tuloksissa näkyi kuitenkin valitettava kansallinen jakauma, Suomen koirakot eivät A- ja joukkuekokeissa tuloslistan kärkeä kolkutelleet. Miten saisimme flattit osallistumaan A-kokeisiin ja niihin valmistaviin wt-kokeisiin? Koemuodot ovat noutajille rodunomaisia, joten tietoa näistä tarvitaan ja tuloksia tulisi käyttää jalostusvalintoja ohjaamaan. Seuraavassa omia ajatuksiani koemuodosta.

MITÄ A-KOKEESSA TAPAHTUU?

Koe järjestetään aina metsästystapahtuman yhteydessä ja siinä arvostellaan noutajan ominaisuuksia ammutun riistan talteen saamisessa. A-kokeessa koirakot voivat seurata metsästystä joko passipaikalla kuten sorsastettaessa tai kyyhkynmetsästyksessä tai ne voivat liikkua ampujien mukana esimerkiksi kasvatettujen peltopyyden ja fasaanien metsästyksessä tai kuten luonnonvaraisia kanalintuja jahdattaessa. Koirat ovat riistaa ammuttaessa läsnä ja riista noudetaan heti tilanteen salliessa ja mahdolliset haavakot jahtietikan mukaisesti välittömästi. Arvosteltavana tuomarilla on muutama koirakko kerrallaan muiden odotellessa vuoroaan lähetyvillä. Tuomari antaa aina luvan noutoon ja ohjeistaa noudettavan riistan oletettua putoamispaikan.

MITÄ KOIRAKOLTA VAADITAAN?

Mielestäni vaatimukset koirien osaamiselle A-kokeessa eivät eroa hyvän jahtikoiran ominaisuuksista mitenkään. Kokeessa koiran on oltava, niin kuin noutajien yleensäkin, sosiaalinen ihmisiä ja toisia koiria kohtaan. Jahdissa on arvosteltavana useampia noutajia ja usein töissä myös ylösajavia ja/tai seisovia koiria, joten hyvä koirakaverin sieto ja maltti metsästystä ja toisen työskentelyä katseltaessa on suotavaa. Ei kukaan halua metsästyskaverikseen alituisen vinkuvaa tai haukkuvaa koiraa. Eikä sen puoleen koväänistä ohjaajaakaan. Myös noutojen läheltä toisia koiria ja metsästäjiä on luonnistuttava.

Riistan pudotustilanteet tulevat yllättävinä ja ainutkertaisina ja niissä korostuu koiran ja ohjaajan kyky havainnoida tilannetta ja saada yhteispelillä riista mahdollisimman tehokkaasti talteen. Toivottavaa on, että näkemänsä pudotuksen koira noutaa itsenäisesti. Ohjaajalle kerrotaan riistan putoamispaikat, silloin kun pudotus on tapahtunut ennen parivaljakon saapumista paikalle. Tällöin ohjaajan tehtävä on



Teksti Anu Mikkola, kuvat Markku Kastepohja

mahdollisimman vähillä käskyillä ja suora-
viivaisesti saada noutaja työskentelyalueelle.
Koiran vainulla ja sitkeydellä voidaan riis-
ta saada talteen haastavastakin maastosta.
Haavakkotilanteissa yhteistyön merkitys ja
koiran tuntemus vain korostuvat, kun ihmi-
sen aisteilla ei lintua aina voi havaita. Haa-
vakkotyöskentely onkin yksi tärkeimmistä
ja ainutlaatuisimmista noutajan taidoista.
Koiran palauttaessa haavoittunutta riistaa
on sen otteen oltava hellä mutta pitävä. Luo-
vutuksen on oltava varma, jotta haavakko
voidaan lopettaa nopeasti. Tämän vuoksi
noutajien kokeissa vaaditaan, että riista (ja
wt-kokeessa dami) on palautettava ripeäs-
ti ja luovutettava ohjaajalle käteen. Aikailu
ja pudottelu kielivät riistan kunnioituksen
puutteesta.

Turvallisuus on kaikkein tärkeintä aina
aseita käsiteltäessä. Kaikkien jahtiin osallis-
tuvien on oltava tietoisia turvallisista am-
pumasuunnista ja tilanteista. Kukaan ei saa
liikkua sovitusta poikkeavasti, ei edes omin
lupineen noutoon mielivä koira. Tähän pe-
rustuu vaatimus koiran vaivattomasta seu-
raamisesta liikkuvassa kokeessa ja varma
paikalla pysyminen passissa.

MITEN

A-KOKEESEEN VALMISTAUDUTAAN?

Minun mielestäni kaikki perustuu ohjaa-
jan ja koiran väliseen luottamukseen ja sen
kautta muodostuvaan tapaan toimia tiiminä.
Koiralle opetetaan teknisesti tiettyjä asioita
ja vahvistetaan sen luontaisia ominaisuuksia.
Tavoitteena on vaivaton ohjaajan seura-
minen, rauhallinen tilanteiden havainnointi,
vahva pyrkimys riistalle sekä halu tehdä yh-



teistyötä ja palauttaa löydetty riista varmasti
ohjaajalle. Ei se sen kummempaa ole! Aikaa
A-koenoutajan koulutukseen kuluu joita-
kin vuosia. Hyvä on päästä opiskelemaan
noutamista erilaisissa metsästystilanteissa
ja wt-kokeissa ennen varsinaista A-koetta.
Omakohtaista starttikokemusta minulla on
muutaman A-koenollan lisäksi yhden Tans-
kassa saavutetun avoimen luokan A-koeyk-
kösen verran ja kyllä panostus kannattaa.
Hurjan hienoa on saada palkinto pitkästä
uurastuksesta! Ja tänä syksynä saan jälleen
aloittaa tuolla oppipolulla uuden pikkuflatin
kanssa. Heitän tässä haasteen flattiharras-
tajille: eiköhän seuraavissa Suomen PM:ssä
miehitetä A-kokeen palkintosijat kotimaisin
voimin?

Pitkäaikainen, menestynyt ja korkealle ar-
vostamani flattiharrastaja Jori Saastamoinen
kiteytti asian pentukoulutuksessa, johon sain
hiljattain osallistua: ”Mieti jo pienen pennun
kanssa aloittaessasi, miten haluat sen kanssa
esimerkiksi sitten siellä A-kokeessa olla ja
etene ajatuksella tuota kirkasta päämäärää
kohti!”



Anu Mikkola: Flattejä vuodesta 1996, met-
sästyharrastus vuodesta 2001, rotujärjestössä
mm. pentuvälityksessä, hallituksessa ja nome-
toimikunnassa, vastaavana koetoimitsijana,
noutajien rodunomaisten wt-kokeiden ja B-
kokeiden tuomarina, Suomen Metsästysnou-
tajien hallituksessa, Kennelliiton valtuuston
varajäsenenä, tuomaritoimikunnan sihteerinä
jne., rotujärjestön kultainen ja Kennelliiton
hopeinen ansiomerkki.



ENSIMMÄISTÄ KERTAA A-KOKEESSA



Ajatus A-kokeeseen osallistumisesta on hautunut mielessä jo pidemmän aikaa. PM-joukkueeseen valinnan myötä avautui sitten mahdollisuus toteuttaa tämä ajatus.



Paikan varmistuttua huolta aiheutti se, että Aaltonen on saanut metsällä toteuttaa itseään aika vapaasti ja sitä on käytetty myös ylösajavana koirana. Siispä koulutuksen tarvetta ehkä olisi jonkun verran.

Siispä tuumasta toimeen ja koulututtamaan. Koulutuksessa käytiin läpi erilaisia A-koetilanteita ja tutustuttiin sääntökirjaan. Tästä saimme hyviä eväitä koetilanteita silmällä pitäen. Kiitos Tarja ja Villilän porukka.

Sitten Kemiötä kohti. Perjantai-iltana arvottiin starttinumerot ja meille tuli viimeinen starttipaikka. Tämä osoittautuikin meidän kannalta ihan hyväksi vaihtoehdoksi; saatiin seurata kokeen erilaisia tilanteita ja itselläkin jännitys hieman laukesi.

Vihdoin sitten tuli meidänkin vuoro. Seisoja työskenteli meidän etualueella ja saatiin tuplapudotus peltopyistä samaan kasaan. Parin koira nouti ensimmäisen linnun ja toinen jäi meille ja Aaltonen sai sen mukavasti talteen. Sitten taas odotusvuoroon.

Seuraava tilanne oli spanieliajo kanavan penkasta. Sieltä saatiin ylös peltopyy, jonka ampuja pudotti meidän etualueelle. Toinen koira karkasi noutoon Aaltosen vuorolla. Tässä vaiheessa oma fokus herpaantui pudotuspaikasta ja kun toinen koira saatiin pois ja oli minun vuoroni lähettää Aaltonen noutoon, en enää ollut varma pudotuspaikasta ja ohjasin Aaltosen väärälle alueelle ja lintu jäi noutamatta. Koulutuksissa oli nimenomaan teroitettu sitä, että fokus pudotuspaikasta ei saa herpaantua missään tilanteessa. Nyt kyllä ymmärrän tämän asian tärkeyden! Seuraava koira sitten teki meille eye wipet ja putosimme kokeesta.

Kaikesta huolimatta koemuoto on erittäin mielenkiintoinen ja jäi nälkää osallistua vielä uudestaan A-kokeeseen. Olen tyytyväinen Aaltosen suoritukseen kokeessa. Se seurasi vaivattomasti, näki paljon pudotuksia ja pysyi silti sopivassa viretilassa koko kokeen ajan.

Aaltonen ei puolestaan herrasmiehenä kommentoi ohjaajansa suoriutumista...



PM-A -KOE – YLEISÖN TUNNELMIA



Pohjoismainen flattien mestaruus, sinne on lähdeittä! Neljän maan parhaimmat koirat esillä yhdessä paikassa, eihän sellaista mahdollisuutta vain voi jättää välistä. Etenkään, kun Allikon-koirat olisivat edustettuina jokaisen osallistuvan maan joukkueessa jollakin tavalla.



Ruotsin joukkueessa starttasi Allikon Vauhdikas ja varakoirana Allikon Tulisielu, Norjan joukkueessa Tulisielun poika (Isatorpets Waternut) ja Suomen joukkueessa Allikon Tulen Voima. Niin minä löysin itseni lokakuuisena lauantaiamuna Kemiöstä nostamassa maljaa alkavalle jahdille ja A-kokeelle sekä kuuntele-massa yleisöä paimentavan Tarjan ohjeita.

Olen itse ollut A-koetta katsomassa kerran noin kymmen vuotta sitten eikä meillä päin järjestetä isoja kaupallisia jahteja, joten kokemuksena fasaani- ja peltopyyjahtina tapahtuva A-koe oli minulle melko lailla uusi. Tässä sitä kuljettiin jonon hännillä, kun pitkä letka osallistujia, työntekijöitä ja yleisöä marssi hiljaa (niin kuin lauma pitkään jahtiin varustuneita ihmisiä nyt rahisevaa hiekkatietä pitkin voi kulkea) Westankärrin kartanoalueen halki pellon laidalle.

Jahti alkoi pellon reunasta kulkien peltoa halkovan ison ojan vierustaa. Spanielit ja seisojat sijoittuivat paikoilleen saatujen ohjeiden mukaisesti ja osallistujia jaettiin kahden tuomarin mukaan osan jäädessä vielä puiden katveeseen koirat hihnassa odottelemaan omaa vuoroa. Epäily oli, että ojasta saattaisi nousta jokunen vesilintu, vaikka jahdin pääasiallinen riista tulisikin olemaan fasaani ja peltopyy.

Heti alkuun saatiin pudotettua useammalle koiralle nouto ja onnistuneiden suoritusten jälkeen lähdeittiin liikkeelle. Spanielit perkkasivat ojaa ja tämän jälkeen seisojat kävivät läpi avoimempaa peltoaluetta. Mielenkiintoista oli seurata myös muunrotuisten koirien työskentelytyyliä ja pohtia kuinka niiden käyttö metsästyksellisesti poikkeaa toisistaan.

Pellolla oli hyvä näkyvyys myös takarivissä olevalle yleisölle. Jahti kulki järjestelmällisesti läpi peltojen ja koirille saatiin mielestäni hyvin noutoja ennen lounastaukoa. Osa pudotuksista oli yleisön näkökulmasta arvioiden vaikeampia, jo lähettäessä ohjausta vaativia, ja osa selkeitä, mutta eritasoisia markkeerauksia. Matkat eivät ainakaan aamupäivällä nousseet kovin pitkiksi, mutta vaikeutta noutoihin tuli erilaisten rajapintojen ylittämisestä, kun oja, aitoja tai kasvillisuuden muutoksia osui noutolinjalle. Hienosti koirat kuitenkin suoriutuivat tehtävistä ja useampi koira sai ainakin kaksi noutoa.

Kasvateistani Ika (A. Vauhdikas) oli lunastanut paikan A-kokeeseen olemalla ensimmäisellä sijalla ruotsalaisten metsästyskokeissa käyvien flattien tulospohjaisella listalla. Listasijoituksen perusteella oli muodostettu ruotsalaisten joukkueet ja tehty jako A- ja B-kokeeseen osallistuvista koirista. Starttinumeroiden arvonnassa Ikalle osui numero 1, jolloin noutoja tulisi aamun ensimmäisten koirien joukossa. Ika tekikin ensimmäisenä noutonaan vaivattoman näköisen ohjauksen korkeassa heinässä lammassaidan taakse tippuneelle linnulle. Toinen nouto oli selkeä markkeeraus ojan reunaan. Olimme aiemmin arvioineet koiran omistajan kanssa, että alkupään numero on tälle koiralle eduksi, koska se pääsisi nopeasti myös noutamaan. Kaksi ensimmäistä noutoa menivätkin hienosti ja Ika sai luovuttaa paikkansa tuomarin vierestä ja siirtyä odottamaan, että muutkin koirat pääsisivät tekemään kaksi noutoa.

Myöhemmin ennen lounasta kolmannen noudon yhteydessä spanielien vieressä kulkeminen ja niiden intensiivisen työskentelyn katseleminen aitiopaikalta, oli Ikalle liikaa.

Peltoon tullut yksinkertainen markkeeraus vaati liikaa työtä, jolloin tuomarit totesivat koiran kokeen päättävän sen noudon jälkeen.

Arvostan tilaisuuksia päästä näkemään kasvattamiani koiria työskentelemässä mieltiesäni niiden vahvuuksia ja heikkouksia. Pelkkä tulos kun ei kerro koko totuutta koiran eri ominaisuuksista ja yhteen tulokseen voi päätyä koirat, joilla on erilaisia vahvuuksia. Koiria on koulutettu eri tavalla ja viety koulutuksessa eri tasolle, mutta on ominaisuuksia, jotka näkyvät koirissa koulutustasosta ja määrästä huolimatta. Näin on helpompi arvioida mitkä asiat ovat olleet vahvasti periytyviä, näkyvät useissa kasvateissani, kun taas mitkä ovat enemmän yksilöllisiä, ehkä vähemmän vahvoja piirteitä tässä suvussa.

Parhaiten mieleeni jäi koirien hallinnan vai-vattomuus. Seuraamisesta ei tehdä numeroa vaan se näyttää oikein opetettuna itsestään selvyydeltä. B-kokeita seurattuani vuosien ajan, on siellä nähnyt ylemmissäkin luokissa jos jonkinlaista yritystä seuraamisen suhteen, eikä siellä niin tarkasti asiaa arvostellakaan. A-kokeessa seuraamisen todellinen taso punnitaan ja samalla sen vaivattoman osaamisen merkityksen ymmärtää.

A-kokeessa koko koiran onnistuminen lähtee oikeanlaisesta mielentilasta, johon liittyy vaivaton seuraaminen. Näin ohjaaja pystyy huolehtimaan koiralleen parhaimman mahdollisuuden onnistua noudoissa ilman, että hänen silti tarvitsee varsinaisesti keskittyä koiraan.

Lounaalta siirryin seuraamaan B-koetta. Olin aamupäivällä nähnyt hienoja noutoja, jotain epäonnistumisiakin, mutta erityisesti sitä flatin intoa, kun omaa vuoroa tai seuraavaa suuntakäskyä odotetaan häntä heiluen.

Reppukaupalla mukaan tarttui tavoitteita ja motivaatiota, kuten aina seurattua taitavia ohjaajia koirineen. Tulokset eivät ole kaikki kaikessa vaan mahdollisuus olla mukana tällaisissa tapahtumissa, nauttia ilmapiiristä, kuulla ja nähdä ihmisten ilo omien ja toisten menestyksestä sekä nämä omat kasvatit, jotka ovat olleet jollain tapaa minulle merkityksellisiä.

– Henna Mikkonen

B-KOE "NORDIC CUP" JÄRJESTÄJÄN NÄKÖKULMASTA



VALTAVA RUSAKKO JA HIENOJA SUORITUKSIA

Lauantain B- eli kylmän riistan kokeeseen osallistui kymmenen voittajaluokan koirakkoa. Koe oli parityö, jossa tehtävät tehtiin vuorotellen. Ja kannustaen, varsinkin sen valtavan rusakon noudossa! Kokeessa tuli kaksi ykköstulosta, toinen ruotsalaiselle toinen hienosti suomalaiselle koirakolle eli Riitalle ja Eetulle.

Koe alkoi, kun metsästäjä oli ampunut kahden rusakkoa metsässä. Molemmat haavoituivat ja juoksivat vielä noin 100 metriä. Niinpä koirien ohjaajille näytettiin suunta toiveena löytää rusakko mahdollisimman pian ja suoraviivaisesti. Kun ensimmäinen

koira sen ohjaajalleen palautti, näkyi katsojien kasvoilla hämmästyneitä ja kansakisaajien kasvoilla hiukan huolestuneita ilmeitä: rusakko kun painoin arviolta kuutisen kiloa! Hienosti kuitenkin kaikki koirat sen noutivat.

Ennen koirien saapumista paikalle samaiseen metsään oli ammuttu kolme fasaania ja kolme peltopyytä. Nyt koirien piti vuorotellen etsiä ne kaikki, eli tehdä vapaata hakua parityönä.

Kun riistat oli saatu talteen, jatkettiin lammen rantaan. Toinen koira jäi kuusen taakse näkösuojaan odottamaan ja toinen koira teki kaksoismarkkeerauksen ja vesiohjauk-

sen. Tämän jälkeen paikkoja vaihdettiin. Riistoina oli telkkiä.

Koe jatkui vielä vesialueen vapaalla haulilla, jossa oli taveja ja heinäsuorsia. Tämäkin haku tehtiin parityönä eli koirat lähetettiin hakuun vuorotellen.

JÄRJESTELYT ONNISTUIVAT LOISTAVASTI

Kokeessa tarvitaan aina paljon etukäteistyötä ja tietenkin useita toimitsijoita. Koe sujui hienosti, aikataulussa pysyttiin ja katsojat pystyivät seuraamaan koko kokeen. Tunnelma oli kannustava, kaikki toivoivat koirakoiden onnistuvan ja hyvät suoritus-
set saivat ansaitusti isot suosiosoitukset.

Pohjoismaiset Mestaruuskokeet Kemiönsaari 15.-16.10. – tulokset



Lauantaina 15.10. ratkottiin henkilökohtaiset A- ja B-mestaruudet virallisissa NOME-kokeissa. Sunnuntaina 16.10. kisattiin joukkumestaruudesta IWT-säännöin. Lauantain B-kokeessa kolmannen VOI1-tuloksen sai sileäkarvainen noutaja uros Golden Reed's Black Sparrowhawk, om. & ohj. Riitta Hynninen. Lämpimät onnittelut uudelle käyttövaliolle sekä kaikille sijoittuneille ja tuloksen saaneille!

TULOKSET A-KOE "NORDIC CHAMPION"

1. A1 SERT Jonna Vassbotn – NUCH NCH SUCH Simon Says Honey I'm Home NO38026/17
 2. A1 VARA-SERT, Gun's choice Bjarne Holm – NJCH Isatorpets Waternut SE30380/2019
 3. A2 Camilla Jakobsen – SEJCH Starflats Astra SE19741/2013
- A3 Åsa Nyqvist – SEJCH Susedalens Tikka Loaded Gun SE37273/2017
 A3 Jan-Erik Eriksson – POHJ KVA FI KVA-B SE KVA NO KVA Svartalwen's Zaia Sonja
 A- Andreas Fälth – Allikon Vauhdikas SE39886/2017 FI24437/17
 A- Kari Halla-aho – FI KVA Blackpicks Hurricane FI24755/13
 A0 Jostein Siring – Waternuts Hit It Big NO41147/17
 A0 Hans Olofsson – Zebulons Flash Bunny SE12464/2017
 A0 Linda Vågberg – Skeppartorps Enjoy The Freedom SE59173/2013
 A0 Kari Husso – FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 Celtair Fox Channel FI36194/18
 A0 Jori Saastamoinen – Biehkän Sukkula FI22990/14



TULOKSET B-KOE "NORDIC CUP"

1. VOI1 -> FI KVA Riitta Hynninen – Golden Reed's Black Sparrowhawk FI18474/16
 2. VOI1 Malin Andersson – Il Sano's Corvette SE38952/2015
 3. VOI2 paras ohjaus, toimitsijoiden valinta Terhi Kantanen – Korven Akan Hanga FI29204/17
- VOI2 Heli Pitkjärvi – Palokallion Valhalla FI16832/18
 VOI3 Elenor Rohlin – Flatcoat-Arwen's Frost SE26332/2015
 VOI3 Marko Kellari – Taka-Tapiolan Pimu FI51789/17
 VOI3 Ammis Fälth – Allikon Tulisielu SE29446/2014
 VOI0 Gisela Fuchs – Zebulons Aji Cochabamba SE11942/2016
 VOI0 Hanna Jensen – Waternuts Wick SE15272/2016
 VOI0 Raija Gärding – Allikon Tulen Voima FI20662/14



SJOITTUNEET JOUKKUE WT

1. Ruotsi 3, 228 p.
Gisela Fuchs – Zebulons Aji Cochabamba 86 p. TOP DOG
Malin Andersson – Il Sano's Corvette 68 p.
Elenor Rohlin – Flatcoat-Arwen's Frost 74 p.
2. Ruotsi 1, 226 p.
Andreas Fälth – Allikon Vauhdikas 64 p.
Hanna Jensen – Waternuts Wick 79 p.
Åsa Nyqvist – Susedalens Tikka Loaded Gun 83 p.
3. Ruotsi 2, 223 p.
Hans Olofsson – Zebulons Flash Bunny 85 p.
Camilla Jakobsen – Starflats Astra 65 p.
Linda Vågberg – Skeppartorps Enjoy The Freedom 73 p.



PM-kokeiden TUOMARIKOMMENTIT



Kysymykset:

1. Minkälainen oli arvostelemiesi flattien laatu? / How would you describe the quality of the fcrs you judged?
2. Onko jotakin erityisiä asioita, joita haluaisit ottaa esiin? / Are there any special issues you'd like to point out?
3. Mitä mieltä olet flattien tulevaisuudesta? / What are your thoughts about fcrs' future?
4. Mikä oli mielestäsi viikonlopun kohokohta? / What was the highlight of the weekend for you?



B-KOKEEN TUOMARI VESA TURUNEN

1. Kokonaisuutena kaikki arvostelemani flatit olivat hyvin ohjaajien hallinnassa, niin passissa kuin kokeen aikana liikuttaessa. Valtaosa koirista oli myös hyvin ohjattavissa niin maalla kuin vedessäkin. Vesiohjauksessa olisin toivonut kuitenkin hieman suoraviivaisempia suorituksia eli koirat olisi ohjattu oikealle alueelle suoraan vettä pitkin. Osa ohjaajista varoi ehkä liikaa hakualueelta mahdollisesti tulevaa hajua. Koirien hakutyöskentely maa-alueella oli myös varsin tasaista. Erot koirien välillä tulivat suurimmaksi osaksi vesialueen hakutyössä sekä paikallistamiskyvyssä. Osa koirista markkeerasi, varsinkin toisen pudotuksen hyvin, mutta päästyään oikealle alueelle jättivät sen varsin nopeasti eivätkä jää metsästämään oikealle alueelle.

2. -

3. Tässä tapahtumassa oli parhaita ja parhaiten koulutettuja flatteja Suomesta, Ruotsista ja Norjasta. Ainoa asia mikä ehkä hieman huolestuttaa tulevaisuudessa on materiaalin ”kapeus”. Toisaalta myös hieman se, että nähdäänkö kaikkia hyviä periytyviä ominaisuuksia flateista, vai näemmekö vain suurimmaksi osaksi koulutettuja ja opettuja asioita? Vaikka flatit ovat monilta osin ”parantuneet” vuosikymmenten aikana, niin jotain olemme myös menettäneet. Toivotaan kuitenkin, että jatkossakin pyritään tekemään jalostustyötä rodun hyväksi käyttämällä terveitä ja hyviä ominaisuuksia omaavia flatteja. Pyrimme olemaan myös rehellisiä ja kerromme koiriemme vahvuudet ja heikkoudet, jos ja kun koiriamme jalostuskäyttöön kysytään.

4. On hienoa saada kutsu arvostelemaan tätä rodun ”Jalokivi-tapahtumaa” ja nähdä vanhoja ja uusiakin tuttuja ja nauttia hienosta yhteishengestä.

A- JA JOUKKUEKKEEN TUOMARI TOMI SARKKINEN

1. Parhaimmat koirat olivat erittäin hyviä. Tasoeroa oli aika paljon ja ohjaajien tulisi tehdä lisää töitä, jotta koirat saadaan koulutettua paremmaksi.

2. Valittavan monen koiran seuraaminen olisi voinut olla parempaa.

3. Pienen rodun metsästyskäyttö ja siihen panostaminen jalostuksessa on kaikkein tärkeintä

4. A-kokeen kaksi parasta koirakkoa suoriutuivat niin hienosti kokeesta, että saivat hyvälle mielelle!

Tuomareiden kuvat vasemmalta oikealle: Vesa Turunen, Andreas Josefsson, Tomi Sarkkinen ja Esa Schön.

A- JA JOUKKUEKKEEN TUOMARI ANDREAS JOSEFSSON

1. The quality varies a lot, from really nice and well trained dogs to not so trained and perhaps a little bit stubborn dogs. / Laatu vaihteli suuresti, oikein mukavista ja hyvin koulutetuista koirista ei niin koulutettuihin ja ehkä vähän itsepäisiin koiriin.

2. I would like to see more willingness to cooperate.(heelwork, stop-whistle) / Haluaisin nähdä enemmän yhteistyöhalukkuutta (seuraaminen ja pysäytykset)

3. I'm sure it will be a future for fcr. This event shows it, but you can not settle with just participate on Fcr events. You have to get into ordinary Field trials also, compete with all breeds. / Olen varma, että flateilla on tulevaisuus. Tämä tapahtuma todistaa sen, mutta ei voida vaan tyytyä osallistumaan pelkästään rodun tapahtumiin. On osallistuttava myös yleisiin A-kokeisiin ja kilpailtava muiden (noutaja)rotujen kanssa.

4. Judging the A-test. / A-kokeen arvostelu. (Käännös Anu Mikkola)

JOUKKUEKKEEN TUOMARI

JA A-KOKEEN VASTAAVA KOETOIMITSIJA ESA SCHÖN

1. Koirat olivat pääsääntöisesti erittäin hyviä. Niiden lähihallinta oli kunnossa ja ne kykenivät suoriutumaan erinomaisesti niille osoitettuihin tehtävistä.

2. Kokeeseen osallistuneilla koirilla ei ollut erityisiä haasteita tai ongelmia.

3. Toivon, että kasvattajat jatkavat työtään rodun eteen. Sileäkarvaiset noutajat ovat parhaimmillaan erinomaisia metsästyskoiria. Rodun tulevaisuuden kannalta olisi toivottavaa, että harrastajat osallistuisivat aktiivisesti noutajien rodunomaisiin kokeisiin A-kokeet mukaan lukien. Viikonloppuna nähdyn perusteella sileäkarvaisilla noutajilla on erittäin hyvät mahdollisuudet pärjätä myös A-kokeissa.

4. Lauantain A-koe ja koirien onnistumiset siinä, sekä koko viikonlopun mahtava yhteishenki.

NCFCR 2022 B-kokeen Nordic Cup -VOITTAJA GOLDEN REED'S BLACK SPARROWHAWK



Osallistuin Eetun, Golden Reed's Black Sparrowhawk, kanssa PM-kisaviikonloppuna henkilökohtaiseen B-mestaruuteen, joka oli virallinen NOME B -koe. Kokeen tuomarina oli Vesa Turunen. Olin saanut perjantai-illan arvonnassa starttinumeroksi 8 ja koepäivän edessä totesin, että starttaammekin vasta lounastauon jälkeen. Näin ollen pystyin seuraamaan muutaman koirakon suorituksia ennen lounasta. Sain siis hyvän käsityksen kokeen tehtävistä, jotka olivat metsästyksellisiä ja luokan vaatimustason mukaisia.

Lähdin Eetun kanssa starttiin hyvällä fiiliksellä ja toki pienellä jännitykselläkin; olihan koe osoittautunut paikoitellen vähän haasteelliseksi, yhtään nappisuoritusta ei ollut vielä aamupäivällä tullut. Eetu teki kuitenkin hyvää ja tasaista työtä läpi koko kokeen saaden kaikki tarjolla olleet riistat talteen. Itse olin erityisen tyytyväinen kakkosmarkkeeraukseen, jonka molemmat riistat Eetu nouti varmasti ja nopeasti. Myös hakua se teki erinomaisesti, omalla tasaisella vauhdillaan. Ohjauksissa se olisi voinut toteuttaa ohjeitani vähän täsmällisemmin, mutta riistat saatiin talteen.

Illallisella Westankärrin kartanolla jaettiin kokeen arvostelut ja Eetu palkittiin VOI1-tuloksella, ja lisäksi se voitti B-mestaruuden Nordic Cupin! Fiilis oli aivan sanoinkuvamattoman mahtava, sillä samalla Eetu saavutti myös Suomen käyttövalion tittelin!

Vaikea sanoa, mikä ratkaisi voiton meille. En nähnyt toiseksi sijoittuneen Malinin ja hänen koiransa suoritusta, sillä he starttasivat kokeessa heti meidän jälkeemme. Eetun vahvuudet kokeessa olivat markkeeraus ja haku, joten ehkä niistä löytyi ratkaisu voittoon. Meidän vahvuus oli myös keskinäisessä luottamuksessa: minä luotin koiraani ja se luotti minuun, me teimme töitä yhdessä.

PM-koeviikonloppu oli kokonaisuutena mielestäni erittäin onnistunut tapahtuma. Järjestelyt toimivat moitteettomasti, ja puitteet eivät olisi enää hienommat voineet olla. Oli aivan mahtavaa, että kaikki viikonloppu kokeet pystyttiin järjestämään kävelytäsyydellä keskuspaikkana toimineesta Westankärrin kartanosta. Kiitos rotujärjestölle valinnasta PM-joukkueeseen ja erityiskiitos kisaorganisaation pääjehulle Anu Mikkolalle toimikuntineen upeasti järjestetystä viikonloppusta!



PM-joukkuekokeen voittajajoukkueen tunnelmat



VOITTO KOTIIN!

Kotona Ruotsissa tajuaa, miten hieno Pohjoismaiden mestaruustapahtuma olikaan, monesta syystä. Hienot maastot, positiiviset ja iloiset suomalaiset, kaikki puitteet, haastavia tehtäviä ja paljon muuta. Kokeiden tulokset ovat lupaavia myös flattien Pohjoismaiselle tulevaisuudelle: Suomi voitti mestaruuden B-kokeessa, Norja A-kokeessa ja Ruotsi WT:n joukkuemestaruuden – hienoa kaikki!

Meitä oli iso joukkue ja tavoitteemme oli, että joko yhden meistä yksilökilpailuissa

tai joukkueen pitäisi nousta palkintokorokkeelle, eikä sillä ollut väliä kuka. Halusimme todella pitää Ruotsin lippua korkealla, ja tämä auttoi meitä tekemään parhaamme, mutta samalla ymmärtämään, että joku voi myös epäonnistua.

RANKINGLISTA KANNUSTAA

Ruotsissa koirat valitaan mestaruuteen rankinglistalta, johon kirjataan kaksi viimeisintä kuluvan vuoden virallisten A-, B- ja C-testien tulosta. Keksimme rankinglistan muutama vuosi sitten ja päivitimme sitä vuoden aikana. Ennen pohjoismaiden

mestaruuden valintapäivää julkaisemme rankinglistan joka viikko. Tämä kannustaa meitä kaikkia harjoittelemaan ja kilpailemaan, ja listaa seurataan tiiviisti ennen valintaa. Sen lisäksi, että listan avulla voimme valita parhaat tulokset saaneet koirat mestaruuteen, se myös kannustaa avoimen luokan koirakoita voittajaluokkaan ja sitä kautta listalle mukaan pääsemiseen.

Voidaksemme luoda huippukoiria, tarvitsemme ”sankareita”, huippukoiria, joita on sekä flateissa että muissa noutajaroduissa. Meidän on myös tärkeää saada koko ajan

Teksti Andreas Fälth, käänös Sari Alho, kuvat Markku Kastepohja



uusia koirakoita listalle, jossa Ruotsin Flat-timestaruudella on tärkeä osansa. Tapahduma saa aloittelevien ja avoimen luokan koirien ohjaajia kouluttamaan koiransa voittajaluokkaan.

TREENIMÄÄRÄ VAIHTELEE KOIRAKOHTAISESTI

Treenaamme vaihtelevasti, koirasta riippuen yhtenä kahtena päivänä, mutta jopa viitenäkin päivänä viikossa. Ennen mestaruutta harjoitteleminen eniten perusasioita välttämällä konfliktejä koiran kanssa. Näin syntyy hyvä fiilis koiran ja ohjaajan välille. Ennen Suomen tapahtumaa tapasimme tiiminä, ja treenasimme haastavia tiimitehtäviä, mutta tärkeintä kuitenkin oli rakentaa hyvä joukkuehenki.

RUOTSALAISET TOTTELEVAT, SUOMALAISET MARKKEERAAVAT

Suomalaisiin flatteihin verrattuna näytti siltä, että ruotsalaiset flatit olivat tottelevaisempia. Toisaalta suomalaiset koirat näyttivät olevan vahvempia itsenäisissä tehtävissä, kuten vapaassa haussa. Tämä näkyi erityisesti B-kokeessa, joka eroaa hieman ruotsalaisesta B-kokeesta. Uskomme, että B-kokeet Suomessa keskittyvät enemmän vapaaseen hakuun ja koirien markkeerauskykyyn. Ruotsissa B-kokeissa vaaditaan enemmän koiran ja ohjaajan välistä yhteistyötä, emme kuitenkaan halua koirien olevan ns. joystick-koiria. Koiramme ovat hyvässä yhteistyössä, mutta niiden tulee käskyn saatuaan esimerkiksi metsästää riistä talteen itsenäisesti.

Nautimme lauantain palkintojenjakoseremoniasta, vaikka emme voittaneetkaan. Flattien omistajina olimme kaikki iloisia nähdessämme, kun suomalaisesta tuli B-kokeen mestari ja samalla käyttövalio ja norjalaisesta A-kokeen mestari.

SUURI JA ILOINEN YLLÄTYS

Sunnuntain palkintojenjaossa tiesimme, että yksi ruotsalaisjoukkue oli ainoa il-

man yhtään nollaa ja myös kaksi muuta joukkueettamme olivat suoriutuneet melko hyvin. Kun ruotsalainen joukkue ilman nollaa oli kolmas, olimme onnellisia ja samalla hieman hämmästyneitä, kuinka hyvin Suomen ja Norjan joukkueet olivat suoriutuneet. Kun sitten kaksi muutakin ruotsalaista joukkuetta kutsuttiin palkintokorokkeelle, se oli yllätys, mutta olimme tietysti valtavan onnellisia. Kaiken kaikkiaan loimme hyvän joukkuehengen alkaen rankinglistan top 10:een pääsystä, muiden hyvistä tuloksista nauttimisesta, yhteisistä treeneistä, matkaan valmistautumisesta, ennakkoon pitämistämme juhlista ja lopuksi hauska yhteisestä matkasta mestaruustapahtumaan. Olemme iloisia sekä tuloksestamme että ikimuistoisesta tapahtumasta, jonka Suomen sileäkarvaiset nou-tajat ry järjesti, sillä onnistunut mestaruustapahtuma kehittää flatteja ja yhteistyötä Pohjoismaissa.

- Tervetuloa Ruotsiin ja NCFRC 2023 -tapahtumaan!

Pohjoismaiden parhaat yhdessä



Lokakuisena viikonloppuna kokoontuivat Pohjoismaiden parhaat flatit taitavine omistajineen kisaamaan mestaruuksista Westankärrin kartanon tiluksille Kemiönsaareen. Koirakkoja Suomesta, Ruotsista ja Norjasta kisasi henkilökohtaisista mestaruuksista A- eli lämpimän riistan kokeessa ja B- eli kylmän riistan kokeessa. Sunnuntaina oli vuorossa joukkueiden välinen damikoe eli WT, joka kisattiin IWT-säännöin.



Sileäkarvaisten noutajien jo perinteinen Pohjoismaiden mestaruus järjestetään joka neljäs vuosi, ja tänä vuonna oli Suomen vuoro järjestää mestaruusviikonloppu.

Kukin maa voi lähettää kisaan kaksi joukkuetta eli yhteensä kuusi koiraa. Tänä vuonna Tanskasta ei joukkuetta saatu kasaan ja Norjastakin saapui paikalle vain yksi joukkue eli kolme koiraa, joten Ruotsille ja Suomelle annettiin mahdollisuus lisäjoukkueisiin. Ja hienosti molemmat maat saivat koottua jopa kolme joukkuetta eli yhdeksän koirakkoa! Upea saavutus, sillä kaikilla koirilla pitää olla oikeus kilpailla voitajaluokassa.

Kisaajat saapuivat paikalle hyvissä ajoin perjantaina ja kokoontuivat get together

-illalliselle. Perjantain illallisen yhteydessä arvottiin starttijärjestys niin A- kuin B-kokeeseen. Ilmassa oli jännitystä, mutta tunnelma oli rento ja välitön, ja kuulumisia vaihdettiin uusien ja vanhojen tuttujen välillä. Ehtipä sitä ennen muutama joukkue vielä tehdä iltapäivän aikana viimeistelyreenejä. Myös suurin osa toimitsijoista sekä tuomarit saapuivat perjantaina, ja molemmat kokeet valmisteltiin lauantaita varten.

YHTEISTYÖLLÄ TULOKSIA

Kisajärjestelyt alkoivat jo keväällä, tosin tahti kiihtyi syksyn alussa. Erilaisia etukäteen sovittavia ja hankittavia asioita ja yksityiskohtia on satoja, joten järjestelytoimikunnalla ja erityisesti sen vetäjällä Anu Mikkolalla työtä riitti. Käytetyt tunnit, puhelinsoitot, viestit ja kokoukset kannattivat,

sillä kaikki sujui todella hienosti koko kisa-viikonlopun ajan.

Sponsoreita tapahtumaan saatiin hankittua mukavasti, myös rodun kasvattajat tukivat tapahtumaa rahallisesti. Kisapipoja oli myynnissä rodun nettisivujen tarvikkeissa. Tärkein sponsorimme oli Westankärrin kartano, joka tarjosi upeat tiluksensa, kartanon ja juhlatilan käyttöömmek. Ylösajavia koiria tarvitaan A-kokeeseen ja paikalle oli saatu kaksi hienosti toimivaa seisojaa ja kolme tehokasta spanieliä.

Lämmin kiitos kaikille sponsoreille ja tietenkin suuret kiitokset kaikille toimitsijoille sekä tuomareille! Ja kilpailijat: te kaikki teitte tapahtumasta unohtumattoman!



Suomen joukkueet vasemmalta: 1. Jan-Erik Eriksson & POHJ KVA FI KVA-B SE KVA NO KVA Svartalwen's Zaia Sonja, Riitta Hynninen & Golden Reed's Black Sparrowhawk ja Heli Pitkäjärvi & Palokallion Valhalla. 2. Marko Kellari & Taka-Tapiolan Pimu, Terhi Kantanen & Korven Akan Hanga ja Kari Halla-aho & FI KVA Blackpicks Hurricane. 3. Raija Gärding & Allikon Tulen Voima, Kari Husso & FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 Celtair Fox Channel ja Jori Saastamoinen & Biehkan Sukkula.



PM A-kokeen voittaja

JONNA VASSBOTN & NUCH NCH SUCH SIMON SAYS HONEY I'M HOME



JÄNNITYSTÄ, ONNISTUMISTA JA VIHDOIN SE VIIMEINEN LINTU!

Sumuisena aamuna Etelä-Suomessa avautuu suosikkinäköymäni: koirat, flattiharrastajat ja upea luonto kauniilla maatilalla. Päivän ohjelma on myös suosikkini: A-koe ystävien ja koirani Pontuksen kanssa.

Sitten jännitys iskee ja se väreilee lähes käsin kosketeltavana meidän kisaajien välillä. Kun alamme siirtyä kohti ensimmäistä ajoa ja järjestymme riviin tuomarien ohjeiden mukaisesti, mietin miksi kisaan jälleen? Onnistuuko yhden linnun nouto? Kahden? Ehkä jopa kolmen...

PÄÄ PILVISSÄ, TASSUT MAASSA

Päivän edetessä jännitys nousee, ja seuraavan linnun noudon onnistuminen tuntuu

yhä tärkeämmältä. Kun ojensin viimeisen linnun tuomarille historian pisimmältä tunnetun walkupin jälkeen, hartiat laskeutuivat vihdoin takaisin paikoilleen ja pystyin taas hengittämään normaalihosti. Päivän aikana tuomarimme olivat todella puolellamme. He halusivat koirien onnistuvan ja tekevän parhaansa, ja tämä teki päivästä vielä hienomman. Totuuden nimissä, kun istun kirjoittamassa tätä juttua pari viikkoa kokeen jälkeen, en ole vielä kukaan laskeutunut maan pinnalle – onneksi sentään Pontuksen tassut ovat maassa.

PONTUS KESKITTYY JA HALUAA MIELLYTTÄÄ

Minua pyydettiin kuvailemaan Pontusta. Lyhyesti kerrottuna Pontus on rauhallinen, sillä on hyvä keskittymiskyky ja paljon miel-

lyttämisenhalua. Se pystyy keskittymään pitkään, eikä tuhlaa energiaa sähläykseen. Voin luottaa siihen, että se tekee parhaansa hyvässä yhteistyössä kanssani, mikä on hieno tunne.

Pontuksen sukutaulusta selviää, että sen vanhemmilla ei ole käyttötuloksia, eli sitä ei ole jalostettu käyttöominaisuudet edellä. Pontuksen emä Ruby tuli minulle kennelistä Skotlannista 4-vuotiaana. Se ei ollut todennäköisesti nähnyt damia koko elämässään. Mutta sen käytös, olemus ja reaktiot dameihin, riistaan ja laukauksiin saivat minut vakuuttuneeksi siitä, että sillä oli kaikki ominaisuudet mitä toivon flatilla olevan. Rubyn kanssa ei vain yksinkertaisesti ollut tehty mitään ennen kuin se muutti luokseni Norjaan. Korostaisin, että mielestäni on monia erin-

omaisesti toimivia flatteja, jotka eivät vain saa mahdollisuutta näyttää taitojaan, koska omistajat eivät ole tietoisia harrastusmahdollisuuksista. Valitse huolella pentusi, mutta älä ole sokea vain vanhempien titteleille.

Tavoitteeni kasvattajana on saada mahdollisimman monet uudet flatin omistajat kiinnostumaan ja työskentelemään aktiivisesti flattiensa kanssa. Ja ennen kaikkea... antaa heille mahdollisuus pitää hauskaa koiriensa kanssa!

TEHDÄÄN YHDESSÄ

Treenaan paljon, sekä ystävien kanssa että yksin. Yritän aina harjoitella niitä asioita, jotka eivät suju täydellisesti ja toistan harjoituksia tietyistä aiheista ja teemoista, kunnes koira edistyy.

Uskon kuitenkin, että koiran kanssa menestyy missä tahansa lajissa, tai vain jokapäiväisessä elämässä, kun omistajalla on hyvä ja rehellinen suhde koiraan.

Kysyn usein pennunostajiltani, miten voit odottaa koirasi olevan tottelevainen ja luottavan sinuun, jos koulutat sitä vain klo 18-20 välisenä aikana yhtenä iltana viikossa? Sinun on luotava arkirutiini, jossa koirasi kysyy sinulta: mitä voin tehdä sinulle tänään? Mitä tehdään yhdessä? Anna minun työskennellä kanssasi. Perusasioita useimmille meistä, mutta uutta monille aktiivisen flatin omistajalle, eivätkä pennunostajat voi sitä täysin ymmärtää, ellei heitä opasteta.

Muistan kaikki kokeen noudot ja uskon, että muistan ne vielä pitkään. Mutta muisto siitä, kun viimeinen lintu oli kädessäni, ei unohdu ikinä. Eikä myöskään fantastinen tuki ystäväiltäni Norjan joukkueen Bjarnelta ja Josteinilta, mutta myös kaikilta muilta kisaajilta. Tunnelma ja avuliaisuus kisapäivinä ja myös tulevana päivinä ovat jotain todella fantastista. Tämä päivä antaa minulle voimia tuleviin pimeisiin talvi-iltoihin.

AUTA, TUE JA PIDÄ HAUSKAA

Suomalaisille flatinomistajille antaisin neuvon, että etsi tai perusta itse ryhmä, joka treenaa yhdessä, toisiaan auttaen ja tukien, rakentaen perusasiat huolella. Muistakaa pitää myös hauskaa.

WT on erittäin hyvä ja helppo koemuoto. Vaikka yksi rasti epäonnistuisi, voit onnistua seuraavilla rasteilla ja toisella tuomarilla. Jos koirasi perusasiat ovat kunnossa, – seuraaminen, hyvät luovutukset ja rauhallinen passikäytös – mene kokeilemaan onneasi. Jos ei koskaan yritä, on vaikea tietää, mitä varten harjoittelee ja mihin pitäisi keskittyä.

Olen kisannut A-kokeissa vasta vähän aikaa. Olen osallistunut viime vuosina Pontuksen

”Kysyn usein pennunostajiltani, miten voit odottaa koirasi olevan tottelevainen ja luottavan sinuun, jos koulutat sitä vain klo 18-20 välisenä aikana yhtenä iltana viikossa? Sinun on luotava arkirutiini, jossa koirasi kysyy sinulta: mitä voin tehdä sinulle tänään? Mitä tehdään yhdessä? Anna minun työskennellä kanssasi. Perusasioita useimmille meistä, mutta uutta monille aktiivisen flatin omistajalle, eivätkä pennunostajat voi sitä täysin ymmärtää, ellei heitä opasteta.”



kanssa Tanskan avoimen luokan lämpimän riistan kokeisiin. ja Vasta viime vuonna osallistuimme voittajaluokan kokeeseen flattien Pohjoismaisessa mestaruudessa. Sen jälkeen olemme startanneet neljä kertaa, kaksi kertaa olemme sijoittuneet, ja kerran koe loppui jo 15 minuutin kuluttua.

Osallistun ahkerasti jahteihin, koska se on hyvää treeniä A-kokeita varten. Jahdeissa en noudata helpointa lintua, vaan esimerkiksi ohjaan pudotukselle, jota koira ei nähnyt. Jos sinulla on mahdollisuus päästä jahteihin, voit oppia siellä paljon. Ja mikä tärkeintä: pitkän jahtipäivän jälkeen koirasi on maailman onnellisin saatuaan tehdä sitä, mihin se on jalostettu: noutamiseen.

TAIANOMAINEN TUNNELMA

Tunnelma oli taianomainen alkaen siitä päivästä, kun saimme kutsun, siihen hetkeen asti, kun nousimme lentokoneeseen kotia kohti, kiitos Anun ja hänen tiiminsä. Kun Tanska ei osallistunut ja meiltä Norjastakin oli vain yksi joukkue, tapahtuman järjestäminen on taloudellisesti haastavaa. Mutta tunnelma paikan päällä oli hieno ja kaikki järjestelyt sujuivat mainiosti. Vaikka tapahtumaan voi osallistua vain pieni määrä flatteja, on Pohjoismaiden mestaruuden järjestäminen erittäin tärkeää, jotta voimme tuoda esille flattien rodunomaista työskentelyä. Ja näkyvyyttä tulikin hienosti, kiitos muun muassa livelähetyksen ja haastatteluiden kisojen aikana. Hyvä Suomi!

Suomen Kennelliitto on järjestänyt tänä vuonna useita webinaareja eri aiheista. Vuoden viimeisessä webinaarissa eläinten kouluttaja ja asiantuntija Tommy Wirén kertoi näkemyksiään siitä, mistä johtuu meidän monen tuntema ”Kyllä se kotona osaa” -ilmiö. Tommy Wirén on keskittynyt eläinten käytösongelmien korjaamiseen, sekä eläinalalla työskentelevien ihmisten kouluttamiseen. Lisäksi Tommyn erityisosaamisaluetta on villieläinten koulutus, sekä ihmisten valmentaminen. Tommy on julkaissut yhdessä Päivi Romppaisen kanssa kirjat Onnistu koirasi koulutuksessa ja Hienosti hihnassa. Lisäksi Tommy on tuttu Ylen ohjelmista Koiralle koti ja Hienosti hihnassa.

Kyllä SE KOTONA OSAA

Yleensä koira osaa kotona, tai rajatussa ympäristössä, kuten treenihallilla sille opetetut asiat varsin hyvin, mutta ympäristön muuttuessa yllättäen koira saattaa muuttua paksukorvaiseksi. Tämä johtuu siitä, että koira on varsin huono yleistämään oppimiaan asioita. Ne oppivat kyllä nopeasti ja ovat nokkelia ymmärtämään asiayhteyksiä, mutta opittu asia ei siirry samalla tavalla käytäntöön kuin ihmisillä, kun esimerkiksi opettelemme kertotaulun koulussa ja hallitsemme sen myös kaikkialla muualla. Koirien kouluttaminen on siis tuttujen asioiden teettämistä ja vahvan rutiiniin hakemista. Tämän vuoksi koiran opettaminen tulisi toteuttaa samankaltaisissa tilanteissa ja ympäristössä, missä koiran pitäisi kuunnella ja toteuttaa oppimaansa.

Monta kertaa koirat osaavat hyvinkin monimutkaisia asioita harjoituksissa ja rajatussa tilassa. Tämä johtuu siitä, että tilanteesta on poistettu hyvin paljon koiran mielenkiintoa herättäviä asioita ja näin ollen koiran mielenkiinto suuntautuu koiran ohjaajaan. Mutta siinä vaiheessa kun rajaus poistuu, emmekä ole enää esimerkiksi treenihallissa, alkaa koiraa kiinnostaa joko enemmän tai vähintäänkin yhtä paljon se mitä ympäristössä tapahtuu kuin se, mitä ohjaaja pyytää koiraa tekemään. Vertauksena tähän Wirén mainitsee akvaariokalat, joita on helppo kouluttaa akvaariossa, mutta avomerellä todella hankalaa.

Wirénin mukaan arjen hallinnan kannalta on tärkeää, että koira pystyy hallitsemaan suvereenisti yhden tai kaksi peruskäytöstä kaikissa tilanteissa, satoi tai paistoi, talossa ja puutarhassa, lenkipolulla ja koirapuitossa. Näin ollen koiran kanssa tulee harjoitella helppoja asioita rutiininomaisesti arjessa ja vaihtelevissa tilanteissa. Jos koira osaa esimerkiksi istua käskystä missä tahansa tilanteessa se on itse asiassa paremmin hallittavissa kuin koira joka osaa kaikki koesuorituksessa vaadittavat käskyt



suotuisissa tilanteissa, rajatussa ympäristössä. Koirat oppivatkin hyvin nopeasti omaksumaan tilanteen tai paikan, jossa tiettyä asiaa tehdään.

KOIRAN OPPIVELVOLLISUUS

Wirén puhuu mielenkiintoisesti siitä, että kuten ihmisilläkin, tulisi koirilla olla oppivelvollisuus. On jokaisen koiran oikeus saada perusopetus. Lisäksi kaikilla koiran omistajilla tulisi olla velvoite opettaa koiralleen kansalaistaitoja, eli taitoja, joita koira tarvitsee selviytyäkseen modernissa yhteiskunnassa. Wirén vertaa koirien oppivelvollisuutta täysin ihmisten oppivelvollisuuteen, jossa ensin on esikoulu, eli pentukoulu ja peruskoulu, jossa opetellaan käytöstavat. Vasta sen jälkeen pitäisi lähteä suuntautumisvaihtoehtoihin, eli erikoistumaan erilaisiin työ- ja harrastustehtäviin. Wirénin mielestä monet koiran omistajat valitettavasti ohittavat tämän eskari- ja peruskouluvaiheen ja suuntaavat suoraan erikoistumisopintoihin. Tällöin käytöstapojen oppiminen jää huonommalle huomiolle.

Koiran tulisi hallita muutama käskystä tapahtuva peruskäytöstapa, joita jokaisen koiraa ulkoiluttavan tulee opetella käyttämään koiran ohjaamiseen. Lisäksi käskysanojen sisältämät käytökset tulee olla yksiselitteisen tarkasti määritelty kaikille osapuolille. Hyvä harjoitus perheessä on se, että jokainen perheenjäsen piirtää käskysanan tarkoittaman käytöksen paperille. Miltä koira tarkalleen ottaen näyttää, kun sille sanotaan käskysana ”ISTU”, ja missä tarkalleen koira istuu? Kun nämä piirroskuvat laitetaan päällekkäin, tulisi syntyä yksi kuva, ei monta erilaista kuvaa, tai lyhyttä sarjakuvaa aiheesta koira istuu. Käskyjen noudattamista pitää harjoitella joka päivä vaihtelevissa olosuhteissa, jotta käskyille muodostuu rutiini.

KÄSKYIHIN

REAGOIMINEN JA NIILLÄ OHJAAMINEN

Vihjeenä koiran käytöksille voivat toimia monet eri asiat, kuten äänet, hajut ja tilanteet. Mekaaniset äänet, kuten pilli, toimii erittäin hyvin vihjeenä tehdä käytös, koska sen ääni on uniikki ja aina samanlainen.

Koira oppii myös eleitä ja ilmeitä hyvin nopeasti, mikä on luonnollista käyttäytymistä laumaeläimelle. Koirat ovat mestareita lukemaan ja oppimaan pieniä asioita, joita me ihmiset teemme kaiken aikaa. Kun käsi ojentuu naulakkoa kohti tai kenkiä laitetaan jalkaan, koira reagoi yleensä vä-

PERUSTAIIDOT

Ohjaajan perustaidot:

- Opetä koiralle muutama yksiselitteinen käskystä tapahtuva käytös
- Opettele ohjaamaan koiraa opetetuilla käskyillä. Koira ei ymmärrä puhetta, vaan erottaa avainsanoja, joille koiralle on rakennettu merkitys.
- Huomioi onnistuneet suoritukset aina. Kun koira tekee onnistuneen suorituksen, se pitää aina huomioida, eli vahvistaa onnistunutta käytöstä.
- Mieti ja ennakoil tilanteita ja mieti valmiiksi mitä käskyä tulet käyttämään. Miten toimitaan kadunylityksessä. Mitä koiran tarkalleen ottaen tulee tehdä ja minkä käskysanan valitset. Millä tavalla poistutaan autosta, mitä käskysanaa käytät. Kun toinen koira tulee vastaan lenkillä, miten haluat koiran käyttäytyvän ja mitä käsky-sanaa käytät.
- Ole johdonmukainen, aina ehdoton, sekä palkitseva kun ohjaat koiraa. Vaadi ja palkitse asioita säännönmukaisesti. Ole ehdoton käskyn toteuttamisessa ja palkitse aina oikea käytös ruhtinaallisesti.
- Jos käskytät niin palkitset. Kun annat koiralle käskyn, sinulla tulee olla palkkio, jolla palkitset pyydetyn käytöksen. Huomioi, että palkkion tulee olla sellainen, että myös koira mieltää sen palkkioksi. Kaikki minkä koira kokee palkitsevana vahvistaa sitä käytöstä mitä koira on tekemässä. Ohjaaja voi palkita koiraa monella eri tavalla, kuten ruualla tai nameilla, huomioimalla ja kehumalla, leluilla ja leikkimällä. Myös yllätyksellinen ympäristö palkitsee koiraa. Jos koira esimerkiksi tykkää jahdata kissoja, se saa palkkion joka kerta kun se jahtaa kissaa.

Koiran perustaidot:

Koiran tulee ymmärtää mikä käytös sisältyy mihinkin käskysanaan.

Alla esimerkkejä mahdollisista käskysanoista ja niiden merkityksestä.

- Nimi: Koiran nimi on sama asia kuin ihmisen nimi ja siihen liittyy jonkinlainen käytösvaste. Kun koiralle sanotaan sen nimi, sen tulee herättää koiran huomio ja koiran tulee ottaa katsekontakti. ”Minulleko puhutaan?”
- Istu: Istu viiveettä siihen kohtaan missä juuri nyt olet.
- Tule: Tule suorinta riittä minun luokseni, ennalta mietittyyn sijaintiin.
- Koske: Kosketa kuonolla kämmentä.
- Pois: Poispäin suuntautuva käytös.

littömästi. Se on oppinut eleen tarkoittavan lenkille lähtöä.

Sanat ovat koiralle kaikkein haastavimpia oppia. Koska koirat eivät puhu, eivät osaa muodostaa puhetta, eivätäkään ymmärrä puhetta, niitä ei juurikaan myöskään kiinnosta puhe. Puhe on asia, joka ei oikeastaan kuulu koirien käytösvalikkoon. Sanomamme sanat esiintyvät harvoin yksiselitteisinä ilman muita eleitä. Kun puhumme, suomme liikkuu. Samalla liikutamme päätä, käsiä tai silmiä tiedostamattamme. Nämä eleet ja maneerit ovat niitä, joita koira tulkitsee ja oppii, sillä ne kommunikoivat keskenään eleillä ja ilmeillä. Vieraan lajin, joita me ihmiset koiralle olemme, suusanallisesti muodostama teksti on koiralle melkoista mongerrusta, josta sen vielä tulisi osata etsiä yksittäisiä sanoja, joilla pitäisi olla vielä yksiselitteinen merkitys. Aika paljon vaadittu luontokappaleelta! Meistä tuntuu itsestään selvältä, että koira oppii ymmär-

tämään puhetta. Mutta jos mietimme asiaa esimerkiksi kanojen tai kyyhkysten koulutuksen kannalta, se alkaa tuntua aika mielivaltaiselta. Koiralle voi kuitenkin puhua, ja kannattaakin puhua, mutta ei pidä edellyttää, että koira ymmärtää puhetta.

Selvitä siis itsellesi minkälaiseen käskyyn koira on ehdollistunut. Onko käsky, jonka koira on oppinut selkeä sana. Useimmiten ei ole, vaan koiran oppima käsky on sanan ja eleen tai eleiden yhdistelmä. Opittu käsky voi myös olla sana, äänenpaino ja ilme. Voi olla, että koiran on nähtävä sinut, että se voi toteuttaa ja ymmärtää käskysi. Koira on myös saattanut ehdollistua tietynlaiseen välimatkaan käskyjen toteuttamisessa. Koirat ovat melko taitavia käskyjen toteuttamisessa niin kauan kuin auktoriteetti on läsnä. Mutta auktoriteetti riittää vain alle kymmenen metrin matkalle, jonka jälkeen sillä ei enää ole vastetta. Kuinka pitkältä etäisyydeltä käskysanoja on opeteltu? Jos luokse tuloa on

opeteltu vain muutaman metrin matkalla, ei sadan metrin päästä luoksetulo välttämättä onnistu, sillä ympäristössä on paljon koira kiinnostavia asioita. Muista, että käskysanat ovat itsestään selviä vain ihmiselle, koira yleistää huonosti oppimiaan asioita.

JOS KOIRA EI TEE KUTEN PYYDÄT

Koirat eivät lähtökohtaisesti tee tahallaan asioita väärin. Mikäli koira ei reagoi annettuun käskyyn siten kuin haluat, koira ei tunne käskyä niin hyvin kuin luulet. On hyvin todennäköistä, että koira kyllä osaa käskyn, mutta ei tiedä tarkalleen, mitä käsky tarkoittaa. Tiedätkö itse, minkä ja minkälaisen käskyn todellisuudessa annoit?

Hyvin yleistä on, että ympäristössä on jokin häiriötekijä, jonka aikana et ole harjoitellut tarpeeksi. Täytyy siis harjoitella edelleen käskysanoja erilaisissa ympäristöissä. On myös mahdollista, että koira tahtomattaan epäonnistuu. Kuten ihminen, myös koiraakin saattaa joskus mokata. Kuitenkin, jos koira ei tee kuten pyydät, kyseisen käytöksen koulutus on koiran osalta vielä kesken. Vielä on siis työtä tehtävänä.

Wirénin mielestä koiran kanssa kannattaa jokaisella ulkoilulenkillä teettää asioita, joita haluat sen jatkossa tekevän erilaisissa tilanteissa. Keskity koiraan! Hän myös vihjaa, että koiralenteille kannattaa ottaa aina jokin teema ja harjoitella sitä kyllästymiseen asti, kunnes se onnistuu hyvin tilanteessa kuin tilanteessa. Kun tämä teema onnistuu useissa eri paikoissa ja etäisyyksillä, voi siirtyä seuraavaan teemaan.

TIEDÄ MITÄ HALUAT JA MITÄ ET HALUA. OLE JOHDONMUKAINEN.

Vahvista oikeaa käytöstä

- Mitä koira hyötyy kun se tottelee
- Huolehdi, että koiralle on kannattavaa totella
- Totteleminen ei ole itsestäänselvyys
- Palkitse aina pyydetty käytökset, älä anna koiran tehdä väärin
- Huomioi, onko palkkiosi oikeasti vahviste

Vähennä väärää käytöstä

- Mitä koira menettää, jos se ei tottele?
- Huolehdi, että tottelemattomuus ei ole palkitsevaa
- Ei ole yhdentekevää miten koira toimii käskyn jälkeen
- Älä anna koiran harjoitella huonoja tapoja.

Wirénin mielestä koiran kanssa kannattaa jokaisella ulkoilulenkillä teettää asioita, joita haluat sen jatkossa tekevän erilaisissa tilanteissa. Keskity koiraan! – Koiralenteille kannattaa ottaa aina jokin teema ja harjoitella sitä kyllästymiseen asti, kunnes se onnistuu hyvin tilanteessa kuin tilanteessa. Kun tämä teema onnistuu useissa eri paikoissa ja etäisyyksillä, voi siirtyä seuraavaan teemaan.



©Marianne Forsell

KIERTOPALKINNOT 2022

*Vuosi 2022 lähestyy loppuaan ja on aika hakea
yhdistyksemme kiertopalkintoja.*

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry palkitsee vuoden 2022 menestyneimmät koe- ja näyttelykauden koirat voimassaolevien sääntöjen mukaan hakemuksen perusteella.

Kiertopalkintoja haetaan lomakkeella, joka löytyy yhdistyksen nettisivuilta: www.flatti.net

Myös kiertopalkintojen säännöt löytyvät yhdistyksen sivuilta: Järjestö -> Säännöt -> Järjestön kiertopalkinnot.

Postitse lähetettävät hakemukset osoitteella: Sari Hagström
Kimalaisenranta 24, 01490 Vantaa.

Muista laittaa hakemukseen myös mahdollisia ylimääräisiä tuloksia, sillä niillä ratkotaan tilanteet koirien ollessa tasapisteissä. Ilmoittamatta jääneitä tuloksia ja myöhästyneitä hakemuksia ei huomioida. Näyttelyiden koiramäärät tulee myös ilmoittaa, sillä näyttelypisteissä käytetään kertoimia ilmoitettujen koiramäärien mukaan. Ilman tietoa flattien kokonaismäärästä, näyttelypisteet lasketaan pienimmän kertoimen perusteella.

Kiertopalkintojen hakuaika päättyy 31.12.2022.

Julkaisemme Flattiviestissä 01/2023 parhaat flatit sekä voittajien kuvat.

*Rauhallista joulua ja menestystä vuodelle 2023
kaikille flateille omistajineen!*

Toivottaa kiertopalkintojen hoitaja Sari



NUORTEN KOIRIEN KATSELMUS

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n Nuorten koirien katselmus 2022 järjestettiin ensimmäisen kerran kasvattaja-toimikunnan toimesta 10. – 11.9.2022 Koriolla, Paukun metsästysseuran majalla ja sen lähiympäristössä.



Tapahtuman tarkoituksena on tukea ja opastaa nuoria koiria ja heidän ohjaajiaan rodunomaisiin harrastuksiin. Tapahtuman ulkomuotoisuus on myös tärkeä, jotta saamme näkemystä ja ymmärrystä rodun ulkoisesta tasosta ja -tilanteesta. Ulkomuoto-/näyttelyrastia tänä vuonna arvioivat rodun kasvattajat Kirsi Nieminen (kennel Heilurihännän) ja tapahtuman kutsuvieras Jonna Vassbotn, Norja (kennel Simon Says).

Viikonloppuun osallistui sekä lauantaina, että sunnuntaina 13 koirakkoa. Koirat olivat iältään nuoria, siis alle kaksivuotiaita minkä tapahtuman nimikin kertoo.

Päivä majalla alkoi molempina päivinä samalla kaavalla, osallistujat saapuivat paikalle ja ilmoittautuivat päivään. Kun kaikki olivat saapuneet kohteeseen, siirryttiin ulos, missä osallistujille esiteltiin kouluttajat, kerrottiin päivän kulusta, ja siitä millaisia tehtäviä / koulutusta rasteilla tapahtuu ja annetaan. Tämän jälkeen alkoi siirtyminen eri tehtäväpisteille tasaisesti, eikä jonoja päässyt muodostumaan. Tapahtumarikas päivä eteni hyvin ja todella jouhevasti. Nälässä ei päivää tarvinnut olla, vaan tarjolla osallistujille oli pientä aamupalaa, keittolounas ja iltapäiväkahvit.

Tehtävärastit tänä vuonna olivat; jäljestäminen Anu Numminen, hakuruutu Noora Saarikko, ulkomuoto Kirsi & Jonna, markkeeraus Ramin Miraftabi ja vesityöskentely Marko Nikkonen (kennel Flatkiss). Rasteilla oli mahdollista tutustua myös riistoihin.

Palaute osallistujilta oli huikeaa ja todella positiivista. Seuraavassa kahden ensikertalaisen kertomus päivästä.

ENSIKERTALAISENA NUORTEN KOIRIEN KATSELMUKSESSA CHARLOTTA JA 'HEDDA' (DANTARAN FIRST OF MAY)

Hedda osallistui 15 kk ikäisenä Nuorten koirien katselmukseen. Tapahtumassa Hedda pääsi Kirsi Niemisen ja Jonna Vassbottenin ulkomuotoarvosteluun. Arvostelu oli huomattavasti yksityiskohtaisempi, kuin näyttelyarvostelut. Tuomarit antoivat myös vinkkejä siitä, miten Hedda kannattaa oikeassa näyttelyssä esittää.

Rasteilla tehtiin markkeerauksia, hakua, vesinouto ja jälkitechäviä. Tehtävien välillä oli sopivasti odottelua, mikä on erittäin tarpeellinen taito aktiiviselle nuorelle flatille. Puolenpäivän aikaan tarjottiin lounas, josta erityinen kiitos järjestäjille.

Oli upeaa päästä kokeneiden flattiharrastajien arvosteltavaksi hyväntuulisessa tapahtumassa. Rastien suorittaminen arvostelun alla häiriöineen on sekä koiralle, että ohjaajalle erilainen tilanne, kuin esim. kotitreeneit. Saimme arvokasta kokemusta molemmille ensi kesän koikeita varten.

Yksin treenatessa omaa edistymistä on vaikea arvioida, ja tuntuu, että treenaaminen junnaa paikallaan. Hienosta palautteesta päätellen olemme kuitenkin Heddan kanssa tehneet oikeita asioita.



Isot kiitokset upeasti järjestetystä tapahtumasta! Rasteilta saadut palautteet antoivat meille itsevarmuutta ja treeni-intoa tulevaan. Ilokse-
ni kuulin, että pääsemme ensi syksynä osallistumaan Heddan kansa uudestaan katselmukseen, sillä koirat arvioidaan kahtena vuonna peräkkäin kehityksen mittaamiseksi. Suosittelem lämpimästi kaikille nuorille flateille katselmukseen osallistumista!

ENSIKERTALAISENA NUORTEN KOIRIEN KATSELMUKSESSA 'JUICE' (HUNTSTARS GUN'S N'ROSES)

Tapahtuma alkoi mukavasti majalla aamukahvien merkeissä, jonka jälkeen siirryimme tapahtuma-alueelle saamaan tietoa päivän kulusta ja meille esiteltiin rastien tuomarit. Päivä koostui viidestä rastista, vesinouto, hakuruutu, jälki, markkeeraus sekä näyttelyosuus. Osuuksille hajaannuttiin pareittain, jotta pääsisimme jouhevasti rastilta toiselle.

Ensimmäisenä vuorossa oli vesinouto ja vuoroa odottaessa kävi mielessä, "ole rauhallinen – nyt vasta opetellaan Juicen kanssa." Tuomarilta tuli selkeät ohjeet miten toimia ja sain varman otteen koiraan.

Vesityö menikin todella mallikkaasti, Juice lähti rivakasti veteen luvan saatuaan, ja ui suoraviivaisesti linnulle. Palautus tuli suoraan maalle eteen, mutta ei käteen saakka.

Toisena siirryimme hakuruutuun, ja tässä kohtaa alkoi itselläni jännitys nousemaan, että mitenköhän tässä onnistutaan kun haetaan useampia lintuja. Tuomarin kanssa keskusteltua mitä Juicen kanssa on tehty, päädyttiin vain kolmeen noutoon. Ensimmäisen heittovariuksen Juice nouti suoraan, mutta tämän jälkeen tarvitsi apuja hakuun. Viimeisen riistan haki itsenäisesti, mutta kaikki riistat tuli läheisyyteen,

'Tapahtuman tarkoituksena on tukea ja opastaa nuoria koiria ja heidän ohjaajiaan rodunomaisiin harrastuksiin. Tapahtuman ulkomuoto-osuus on myös tärkeä, jotta saamme näkemystä ja ymmärrystä rodun ulkoisesta tasosta ja -tilanteesta.'



ei käteen saakka. Tällä rastilla oli hyvä huomata, ettei Juice ole paukuarka ja kehityskohteena riistan käteen saaminen.

Kolmantena ennen ruokailua lähdimme jäljelle. Tässä kohtaa tajusin, että vaikka kuinka kuuntelin tuomarin ohjeita, unohdin tyystin ne sitten itse suorituksessa. Ensiksi Juice lähti ilmavainulla ja harhautui, jonka jälkeen otettiin uusi lähtö. Toisella lähdöllä ohitti jäljen, mutta huomasi sen ja korjasi takaisin, nouti kanin ja toi sen jalkoihin. Nyt oli hyvä hetki antaa koiran sekä ohjaajan pitää levähdyspaussi.

Tämän jälkeen hakeuduimme markkeerauspisteelle. Juice lähti suoraviivaisesti damille, joka jäi hieman lyhyeksi, mutta löydettyään toi palautuksen minulle. Tällä rastilla yllätyksenä tuli huomattua, että Juice hakee silmillä, ei nenällä. Onneksi saimme loistavat ohjeet kotiin miten saamme Juicen käyttämään nenää.

Viimeisenä rastina oli näyttelyosuus, johon itse en sitten ollut varautunut ollenkaan. Siinä oli naurussa pitelemistä, kun yritin väljillä kumisaappailla juosta ympyrää. Onneksi tuomari oli yhtä hymyä ja mukaan saimme Juicesta erinomaiset arvostelut. Päivä oli mielestäni todella antoisa sekä opettavainen, oli mukavaa saada vinkkejä ja ohjeita tuleviin harjoituksiin.

Suuri kiitos järjestäjille – tapahtumasta jäi kova into oppia vielä lisää. Innostunein terveisin Juice ja Juicen mami.

Laitapa siis ensi vuoden tapahtumaviikonloppu 9.-10.9.2023 jo nyt kalenteriisi, ja seuraa tiedotusta Falttiviestistä ja flatti.net/toiminta.

Koirat, joulu ja joulunajan vaaratekijät

Koiran joulu on mahdollisimman turvallinen ja rauhallinen, kun tiedostaa lemmikkiperheissä jouluun liittyvät riskit. Joulu on ihanaa yhteistä aikaa perheen kesken, mutta jotkut jouluherkut ja -koristeet ovat rakkaille pallonillemme haitallisia ja jopa vaarallisia.

JOULU JA JOULUHERKUT

Joulun viettoon kuuluu ihmisillä useita herkkuja, jotka ovat koirille haitallisia tai myrkyllisiä. Tällaisia herkkuja ovat esimerkiksi suklaa, kaakao, viinirypäleet, rusinat ja pähkinät kuten macadamia-pähkinä.

Suklaan haitallisuus riippuu sen tummuudesta. Mitä tummempaa suklaa on, sen vaarallisempaa se on, sillä sen enemmän siinä on koiralle myrkyllistä teobromiinia. Pidä huolta, ettei koirasi pääse syömään sille erittäin myrkyllistä ksyliolia sisältäviä ihmisten hammashoitotuotteita, kuten pastilleja. Ksyliolimyrryksen ensiapuna käytetään oksetuksen lisäksi tajuissaan olevalle koiralle tiheää ruokintaa, jolla ehkäistään ksyliolin aiheuttamaa verensokerin laskua.

Liiallinen rasvaisen ja suolaisen joulukinkun tai sen paistorasvan syöminen voi aiheuttaa koiralle ripulin, vatsanvänteiden ja runsaan juomisen lisäksi akuutin haimatulehduksen. Ole varovainen kinkun paistoverkon kanssa, sillä se tuoksuu koiran mielestä vastustamattomalta ja koira voi erehtyä syömään sen. Pahimmassa tapauksessa syöty verkko aiheuttaa suolitukoksen.

Joulukinkun luiden kanssa saa myös olla tarkkana. Luita syömään tottuneelle koiralle niitä voi antaa valvotusti maltillisia määriä, mutta liian suurissa määrissä tai luihin tottumattomalle koiralle ne voivat aiheuttaa ongelmia.

Koiran joulu on turvallisempi, mitä enemmän pitää ihmisten ruuat ja herkut lemmikien ulottumattomissa. Joulukinkun lisäksi on oltava tarkkana myös jäähtymään jätettyjen ruokien kanssa, jottei koira pääse syömään niitä. Varo myös, ettei koira pääse syömään kohoamassa olevia taikinoita, sillä hiiva ja ruokasooda aiheuttavat mahalaukussa kaa-suuntumista ja vatsanvänteitä.

Vaikka tuntuisi mukavalta ajatukselta antaa esimerkiksi porkkana- tai laintullaatikkaa myös koiralle, kannattaa ottaa huomioon oman koiransa herkkävatsaisuuden aste. Joillekin koirille pienikin määrä normaalista poikkeavaa ruokaa voi aiheuttaa vatsavaivoja ja löysää ulostetta. Kellään ei ole hauskaa, jos koiran on päästävä jouluyönä ulos tekemään tarpeitaan.

KUKAT

Useat joulukukat ovat myrkyllisiä ja voivat aiheuttaa pureskeltuinä tai syötynä myrkytyksen. Myrkyllisiä joulukasveja ovat esimerkiksi joulutähti, hyasintti, marjakuusi, amaryllis,

tulppaanit sekä jouluruusu. Varsinkin pennun kanssa kannattaa olla tarkkana, jottei se uteliaana päädy maistelemaan kukkia.

KOIRAN JOULU JA KYNTTILÄT

Kynttilät tuovat ihanaa tunnelma-aloa kotiin, mutta koiratalouksissa ne ovat turvallisuus-riski, mikäli niiden kanssa ei olla erittäin tarkkoina. Sijoita kynttilät sellaisiin paikkoihin, ettei koira vahingossakaan pääse koskemaan kynttilää, tai kaada esimerkiksi tasoa, jolla kynttilä on. Älä jätä kynttilää koskaan palamaan valvomatta. Joidenkin koirien mielestä kynttilän steariini myös maistuu hyvälle, joten kiinnitä huomiota siihen, ettei koira pääse syömään kynttilöitä, sillä steariini on vaarallista koiralle.

JOULUKUUSI

Koiratalouksissa joulukuusen sijoitteluun kannattaa kiinnittää huomiota, jottei nelijalkainen ystävä vahingossa kaada sitä. Lisäksi varsinkin nuorelle tai pallohulluille koirille joulukuusen koristeet voivat olla vastustamattoman kiinnostavia.

JOULULAHJAPAKETTIEN PAPERIT, NARUT JA LANGAT

Joidenkin koirien mielestä joululahjojen paketoimisessa käytettävät narut ovat hauskoja leluja, mutta niiden nieleminen voi johtaa lineaariseen vierasesineeseen koiran suolistossa, jonka seuraukset voivat olla kohtalokkaita. Pakettinarut kannattaa siivota nopeasti avaamisen jälkeen koiran saavuttamattomiin ja huomioida myös esimerkiksi paketteja paketoimissa. Myös joululahjapaperi voi koiran mielestä olla ihana rapiseva lelu, jota on kiva repiä palasiksi ja maistella. Syötynä lahjapaperi voi aiheuttaa suolitukoksen.

RAKETIT JA ÄÄNIPELKO

Ilotulitteiden myynti alkaa jo 27.12., joten paukkuaran koiran kanssa kannattaa varautua satunnaisiin ilotulitteisiin jo Tapaninpäivän jälkeen. Vinkkejä uuteenvuoteen valmistautumiseen ja mahdollisimman mukavaan sekä turvalliseen uudenvuoden viettoon voit lukea Flattiviestistä 4/2020.

TREENAA, TAI OPETTELE HAUSKOJA TEMPPUJA JOULUN AIKANA

Koirat nauttivat, kun ne saavat tehdä asioita yhdessä perheensä kanssa. Jouluna onkin hyvää aikaa kerätä treeniporukka yhteen ja suunnata noutotreeneihin. Jos haluat pitää

treenissä joulutauon, suuntaa pitkälle lenkille koko perheen voimin. Näin saatte lisäiloa niin omaan kuin koirankin jouluun! Lenkin aikana voitte opetella jonkin hauskan tempun, joka koirien mielestä aivan parasta – ja saahan temppeja opetellessa varmasti otettua hauskan joulukorttikuvan ensi vuodelle.

KOIRAN MYRKYTYS

Myrkytys ei aiheuta aina heti oireita ja usein oireiden ilmaannuttua tilanne on jo vakava. Myrkytyksen oireita voivat olla väsymys, apaattisuus tai levottomuus, oksentelu, ripuli, kuolaaminen, tihentynyt hengitys, vaaleat limakalvot sekä erilaiset neurologiset oireet kuten lihastärinä ja sydämen rytmihäiriöt.

Koiralle myrkyllisiä annoksia:

- makeuttamaton kaakaojauhe > 0,8–1,4 g
- tumma suklaa (makeutettu) > 4 g/kg
- tumma suklaa (makeuttamaton) > 1,4 g/kg
- maitosuklaa > 10 - 13 g/kg
- ksylioli > 0,1 g/kg (hypoglykemia), > 0,5g/kg (maksatokseminen)
- ibuprofeini > (25) 50–125 mg/kg (ruuansulatuskanavaoireet), > 175 mg/kg (munuaisvaurio)
- parasetamoli > 75 - 100 mg/kg
- etyleeniglykoli n. 1 tll/kg (> 4,4–6,6 ml/kg)
- sipuli > 0,5 % koiran painosta
- nikotiini > 9–12 mg/kg
- viinirypäleet ja rusinat: myrkyllinen annos tuntematon ja yksilöllinen

KOIRAN OKSENNUTTAMINEN

Koiran oksennuttamista käytetään joskus koiran myrkytyksen ensiapuna ja se voikin myrkytystilanteessa pelastaa koiran hengen.

Oksennuttamisen suhteen on muutamia asioita, jotka on hyvä pitää mielessään. Oksennuttavan koiran on oltava täysin tajuissaan eikä sillä saa olla hengitysvaikeuksia tai ylähengitysteiden sairauksia. On myös tiedettävä varmaksi, mitä koira on syönyt, jottei oksettamalla aiheuteta koiralle lisää vaurioita. Ota aina yhteyttä eläinlääkäriin ja toimi saamiesi ohjeiden mukaisesti, jos epäilet koiran saaneen myrkyä.

Milloin oksennuttaminen on suositeltavaa?

Jos koira on syönyt jotakin myrkyllistä, olisi hyvä saada se oksentamaan niin pian kuin mahdollista. Mikäli koira on jo oksentanut itse, sitä ei pidä oksennuttaa omistajan toimesta uudelleen. Koiran oksennuttamisen olisi tapahduttava viimeistään 1 – 2 tunnin



sisällä myrkytymisestä. Myöhemmin se ei yleensä ole enää kannattavaa, mutta esimerkiksi suklaa, purukumi, rusinat/viinirypäleet, luut ja vierasesineet ovat aineita, joita kannattaa oksettaa myös silloin, kun syömisestä on kulunut yli 4 tuntia.

Älä oksennuta koiraa, mikäli se on syönyt jotakin terävää, syövyttävää/hapanta/emäkistä tai öljypohjaista ainetta, tai muuta, mikä voisi takaisin ylös tullessaan vahingoittaa esimerkiksi koiran ruokatorvea. Öljypohjaiset aineet taas päätyvät oksettaessa helpommin hengitysteihin.

Ennen oksennuttamista on hyvä syöttää koiralle jotakin puuromaista, pehmeää ruokaa, koska sen on sitten helpompi oksentaa, ja esimerkiksi pillerit tulevat todennäköisemmin ulos. Koira kannattaa syöttää myös siinä tapauksessa, jos se lähdetään oksennuttamaan eläinlääkäriin ja syöttäminen onnistuu hidastamatta eläinlääkäriin pääsyä.

Eläinlääkärissä koira voidaan oksennuttaa lääkkein ja tarvittaessa eläinlääkäri voi suorittaa esimerkiksi mahalaukun huuhtelun. Yleensä koiraa myös nesteytetään, jotta myrkyt poistuvat nopeammin virtsan kautta.

Koiran oksennuttaminen kotona: vetyperoksidi ja ruokasuola

Oksennutus tehdään kotona kerta-annoksena suun kautta 3% vetyperoksidiä 1-3 ml/kg (max 50 ml). Koiran tulisi oksentaa noin 10 minuutin kuluessa. Annostus voidaan tarvittaessa toistaa kerran. Tarkemman ohjeistuksen saat soittamalla eläinlääkärillesi.

Koiran oksennuttamiseen on kotikonstina suositeltu ruokasuolaa, mutta sitä ei enää suositella. Suolalla oksennuttaminen voi aiheuttaa vakavia sivuvaikutuksia, jos oksennuttaminen epäonnistuu. Jos suolaa annetaan isoja määriä, voi se aiheuttaa keskushermostomyrkyllisenä aineena esimerkiksi aivojen turpoamista ja epilepsian kaltaisia kouristuksia.

Mikäli vetyperoksidiä ei ole saatavilla eikä eläinlääkärin hoitoon ole mahdollista päästä, koira voidaan yrittää oksennuttaa 1 tl ruokasuolalla kuitenkin koiran koon huomioon ottaen. Pienelle koiralle annetaan vain ¼ tl. Ruokasuola kostutetaan vedellä ja muotoillaan palloksi. Sitten suolapallo asetetaan koiran nieluun, suun takaosaan kielen päälle. Tarkoitus ei ole, että koira nielee suolapallon vaan että se ennemminkin jää pyörimään nieluun. Varo myös, ettei suolapallo päädy hengitysteihin. Suolalla oksennuttamista ei saa yrittää kahdesti ja mikäli koira ei ensimmäisen yrityksen jälkeen oksenna 10 minuutin sisällä, on syytä suunnata eläinlääkäriin, sillä suola itsessään voi aiheuttaa koiralle myrkytyksen. Onnistuneen suolaoksetuksen jälkeen koiralle on laitettava runsaasti raikasta vettä saataville.

Koiran oksennuttaminen kotona: Lääkehiili

Lääkehiiltä voidaan käyttää myrkytyksen hoidossa, mutta vasta oksettamisen jälkeen. Oksennuttamalla koiran vatsan sisällöstä saadaan ulos noin 2/3, joten kaikki myrkyt ei poistu onnistuneenkaan oksettamisen avulla. Osa myrkyistä on myös voinut jo imeytyä,

jolloin koiralle voidaan lisäksi antaa lääkehiiltä. Lääkehiilellä voidaan estää lisäämetytymistä, sillä lääkehiili imee itseensä aineita ja siten estää niiden imeytymisen ruuansulatuskanavasta verenkiertoon. Kuitenkaan esimerkiksi raskasmetallit ja alkoholit kuten ksyylitoli eivät imeydy hyvin lääkehiileen.

Lääkehiilen annostus on suun kautta 1-4 g/kg. Syödystä aineesta riippuen lääkehiiltä annetaan toistuvasti annoksella 1-2 g/kg. Tarkemman ohjeen saat eläinlääkäriltäsi.

Rakeinen lääkehiili voi olla tablettia helpompi vaihtoehto. Liuota rakeet veteen ja laita seos ruiskuun. Sitten lääkehiili juotetaan koiralle vähän kerrallaan varoen, ettei liuos mene henkitorveen.

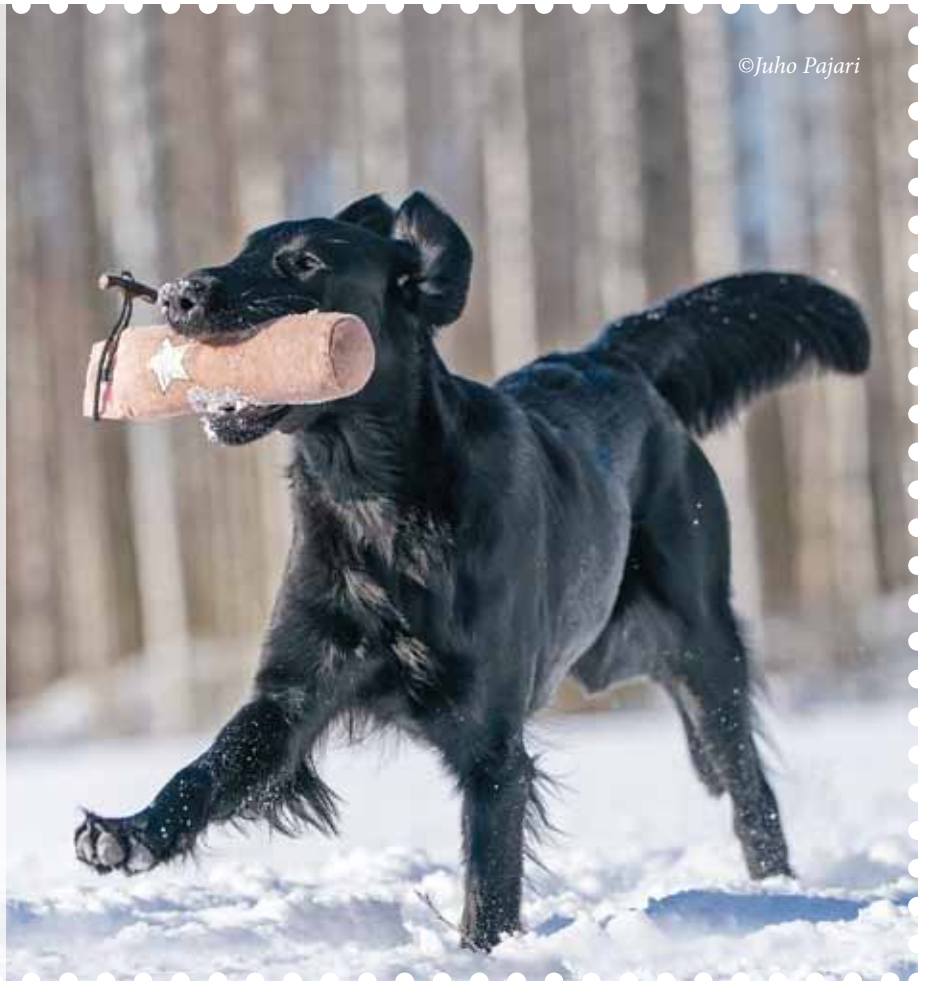
Huomaa, että lääkehiili imee myös nestettä itseensä, joten koiran nesteensaamisesta on huolehdittava, jottei se kuivu. Mikäli koira on jollakin jatkuvalla lääkityksellä perussairautensa takia, lääkehiilen käytöstä on juteltava eläinlääkärin kanssa, sillä lääkehiili haittaa myös tarpeellisten lääkeaineiden imeytymistä.

Lääkehiiltä ei saa antaa, mikäli koiralla on vakavia hengitysteiden ongelmia, se kärsii nestehukasta, sillä on suolitukos tai sille on tehty vastikään suolistokirurgiaa.

Lääkehiili ja vetyperoksidi voivat pelastaa myrkyllistä ainetta syöneen koiran. Eläinlääkärille pitää kuitenkin ehdottomasti soittaa, jotta saa tarkan annostuksen ja ohjeet toimimiseen. Päivitä myös koiran ensiapulaukku ajan tasalle.

Iloista
joulua
ja
onnea
vuodelle
2023

Toivottaa:
Suomen
sileäkarvaiset
noutajat ry



KASVATAJABOXIT VUODELLE 2023

Kasvattajailmoitukset Flattiviestiin 15€/nro tai 40€/vuosi (4 nroa).
Boxin koko 88x50 mm

VARAA NYT PAIKKASI ENSI VUODELLE!

Aineistot Flattiviestin toimitukseen 24.1.2023 mennessä.
Flattiviesti nro 1/2023 ilmestyy 23.2.

Voit käyttää vuoden 2022 kasvattajaboxia, lähettää uuden valmiin boxin
tai lähetä vain haluamasi teksti ja kuva/logo, niin taitamme sinulle
valmiin ilmoituksen, josta saat vedoksen hyväksyttäväksesi ennen painoa.

Aineistot osoitteeseen: flattiviesti@gmail.com.
Lähetä varauksen/aineiston mukana myös maksukuitti.

TURVALLISUUSVIESTINTÄFLATTI - Riski

Mä olen Riski! Oon osa-aikainen turvallisuusviestintäkoira Pohjois-Savon pelastuslaitoksella, eli kavereiden kesken Tuvi-Riski. Käyn tuon hihnanjatkeen töissä aina välillä apuna kertomassa paloturvallisuudesta, heijastimien tärkeydestä ja vähän siinä sivussa saan paljon silityksiä, rapsutuksia ja nameja kaikilta ihmisiltä. Tykkään ihan tosi paljon lapsista ja aikuisista ja vanhuksista. Siksi kai mut tähän oman toimen ohella tehtävään hommaan päästettiin mukaan!” – Riski

Riski (Xperiments Goodliest Thing s. 3/2022) tuli perheeseen, kun menetin yllättäen aieman koirani alkuvuodesta. Muutos on ollut melkoinen dalmatialaisen ja flatin välillä. Flattiin päädyin, kun kaipasin sorsametsälle noutavaa kaveria, jottei aina tarviasi itse suosta etsiä, ja kuitenkin halusin koirakseni savolaiseen mielenlaatuun sopivan omapäisen ja hyvällä huumorintajulla varustetun koiruuden. Ja voi pojat millaisen pojan sainkin! Riskin kanssa vietettiin ensimmäinen sorsasyksy varsin menestyksekkäästi, yhtään lintua ei jäänyt hukkateille ja linnut tulivat käteen asti. Toki koiran ollessa vasta aivan juniori, ei passissa oltu pitkiä aikoja, eikä liian usein tällä kaudella.

Tätä juttua meiltä kuitenkin pyydettiin vähän erilaisen koiratoiminnan vuoksi. Olen itse pelastuslaitoksella töissä ja palo- ja pelastusturvallisuuteen liittyvä viestintä on lähellä sydäntäni. Homma kuitenkin lähti sisäpiirin vitsistä: Veljeni mielestä minun koirani ovat aina joko uhkia tai mahdollisuuksia, eli riskijä. Ja satun olemaan ammattilainen riskienhallinnassa. Asia nousi eteen pennun nimivaihtamisen kohdalla uudelleen, rodun vaihtuessa ei vanha nimeämispoliitikka enää toiminut ja näin siis palotarkastajalla olikin käsissään pentu nimeltään Riski.

Pennulla vielä sattui, ja sattuu edelleen olemaan, rodunomaisen lempeät ilmeet ja helposti lähestyttävä olemus, flatile ominainen rakkaus ihmisiin ja tähän saakka ainakin hyvin kaikenlaista häiriötä kestävä luonne, päästiin lopulta ideaan, että tästähän saadaan meidän pelastuslaitoksellemme tuvikoira! Ideasta toteutukseen!

Ensimmäisessä työharjoittelussa kokeiltiin siis miten Riski kestää isompia joukkoja rapsuttelijoita, sietääkö kaveri alkusammutusharjoituksia, joihin liittyy nestekaasutulen kova kohina ja miten paloautojen valot ja sireenit vaikuttavat. Lopputulemana oli, että Riskin olemus pysyi rentona ja touhu leppoisana. Mikään harjoittelupäivässä ei saanut uteliaisuutta enempää reaktiota aikaiseksi. Ensimmäinen harjoittelupäivä siis läpäisty ja kohti ensimmäistä ”kovaa keikkaa”, lasten alkusammutusharjoitusta paikallisella ostoskeskuksella. Omistajaa hieman jännitti etukäteen, miten lapset ja aikuiset suhtautuvat 30 kiloiseen 7 kuukauden ikäiseen työharjoittelijaan, mutta suhtautuminen oli todella mukavaa ja Riskin annettiin rauhassa tottua tilanteeseen ja nauttia pienten käsien silityksistä



ja rapsutuksista. Tästäkin Riski suoriutui todella hyvin! Jatkossakin käymme siis yhdessä Riskin kanssa tekemässä viestintätehtäviä, pääasiassa ulkotiloissa ja harjoittelemmme uusia temppuja sosiaalista mediaa varten. Tämä kaikki rauhalliseen tahtiin ja koiran ehdoilla, Riskin ja omistajan oman toimen ohella.

*Ihanaa joulunaikaa toivottavat,
Riski ja Tiina Hirvonen*

P.S. terkkuja kaikille Riskin sisaruksille, äidille ja isälle ja tosi isosti myös kasvattajalle. Parempaa nelijalkaista en olisi käsiini voinut saada.

YHDENLAINEN KASVATTAJAPÄIVÄ

Monet meistä kasvattajista järjestävät kasvattajapäiviä / toimintapäiviä / tapahtumia kasvattien omistajille. Näiden tarkoituksena on antaa kasvattien omistajille eväitä ja oppeja rodunomaisiin lajeihin, kouluttamiseen ja yhteiseen tekemiseen oman koiransa kanssa. Riistaan tutustuminen tai riistalla treenaaminen on myös tärkeä asia johon kasvattajat haluavat antaa mahdollisuuksia näiden tapahtumien yhteydessä.

Usein myös jo joukossa oleminen vieraiden ihmisten ja koirien kanssa on kokemus, jota ei aina välttämättä muuten saa. Kasvateille on hyvä antaa mahdollisuus häiriönalaiseen treenaamiseen isommalla porukalla. Tapahtumat ovat mainioita kohtaamisia ihmisille, kun voit keskustella ja vaihtaa kuulumisia muiden samanhenkisten koiranomistajien kanssa. Tapahtuma on monen asian kokonaisuus ja mukavaa yhdessä oloa.

Samalla nämä tapahtumat antavat kasvattajalle paljon lisätietoja ajatellen kasvatustyötä. Muun muassa tietoa luonteenpiirteistä, käyttäytymisestä ja siitä mitkä perinnölliset asiat vaikuttavat kunkin kasvatin kohdalla tai miten ne vaikuttavat pentueen kesken. Kasvattajalle on muun muassa tärkeää nähdä kuinka vahvasti noutohalu tai käytännön työn kautta opittu tieto on siirtynyt eteenpäin geneettisessä perimässä. Kasvattaja pystyy näin puntaroimaan mitkä asiat tulevat ns. geneettisesti. Näiden valossa pystytään myös antamaan omistajille koulutuksellisia hyviä neuvoja jatkoa ajatellen.

Syksyllä meillä oli oma toimintapäivä, jonne kaikki kasvatit omistajineen olivat tervetulleita. Suurin osa pääsikin, joka oli ihan huippu juttu! Ohjelmassa oli noudon alkeita ja edistyneille oman tasoiset nometreelit, mahdollisuus tutustua riistaan, laukaustreeni, opastus MEJÄn maailmaan, yhteistyötä pitämällä hauskaa agilityn merkeissä sekä trimmaus ja näyttelyvinkkejä. Päivä oli jaksotettu niin, että koirat pääsivät lepäämään päivän mittaan ja omistajat saivat myös murua rinnan alle päivän aikana. Osallistujilta oli kysely etukäteen tarpeista ja mielenkiinnon kohteista päivää ajatellen, jotta kaikki saisivat tarvitsemansa neuvot.

Päivän ehkä ihan tärkein oppi kaikille oli se, että muistetaan häiriössä helpottaa treenattavan asian läpiviientä ja muistetaan ylipäätän- sä treenata erilaisissa paikoissa ja tilanteissa. Tunnetaan oma sekä koiran mielentila treenihetkellä ja rakennetaan niiden pohjalta onnistuneita suorituksia. Ei vaadita liikoa, mutta muistetaan samalla olla rohkeita tekemisessä. Uskalletaan yrittää ja siten onnistua tekemisessä.



”Rodunomaisten lajien opettamisen rinnalla voi olla jotain ihan muuta tekemistä jolla yhteistyötä rakennetaan (vaikka esim. agility). On tärkeää, ettei tekemisestä tule totista torven soittoa. Näin mielenkiinto pysyy yllä ja koirakko edistyy omalla elämän polullaan. Yhteistyötä rakennetaan myös pitämällä yhdessä hauskaa.”

Toinen tärkeä asia oli yhteistyö ja koirakon luottamus keskinäiseen tekemiseen. Kannattaa miettiä erilaisia tapoja yhteistyön rakentamiseen. Yksi malli ei sovi toiselle ja jokainen koirakko on erilainen. Rodunomaisten lajien opettamisen rinnalla voi olla jotain ihan muuta tekemistä jolla yhteistyötä rakennetaan (vaikka esimerkiksi agility). On tärkeää, ettei tekemisestä tule totista torven soittoa. Näin mielenkiinto pysyy yllä ja koirakko edistyy omalla elämän polullaan.

Palkkaukseen kannattaa myös kiinnittää huomiota, että mikä sopii minun koiralleni juuri tässä tilanteessa, tässä hetkessä. Yksi tekee aina ihan mitä vain namista ja toinen

taas palkkautuu parhaiten sanallisesti. Kolmas koirakko onnistuu parhaiten tarjoamisen kautta. Neljäs taas pieninä palasina opettaen ja ketjuttaen myöhemmin asioita kokonaisuudeksi. On siis tärkeää tuntea oma koiransa.

Ilman apuvoimia päivästä ei olisi selvitty. Jotta päivän palaset saatiin loksautamaan paikoilleen, oli mukana myös paikallisia osaavia kouluttajia minun ja Timon lisäksi. Kiitos Maija / M-tiimi, Inkeri ja Anette / Aunelin koirakoulu osallistumisesta ja ihan parhaista neuvoista meille kaikille. Sydämellinen kiitos kasvattien omistajille osallistumisesta ja heittäytymisestä!

”Ehkä tärkein oppi kaikille oli se, että muistetaan häiriössä helpottaa treenattavan asian läpivientiä ja muistetaan treenata erilaisissa paikoissa ja tilanteissa. Tunnetaan oma sekä koiran mielenala treenihetkellä ja rakennetaan niiden pohjalta onnistuneita suorituksia. Ei vaadita liikoja, mutta muistetaan samalla olla rohkeita tekemisessä. Uskalletaan yrittää ja siten onnistua tekemisessä. Toinen erittäin tärkeä asia on yhteistyö ja koirakon luottamus keskinäiseen tekemiseen.”



VALMENNUSRENKAAN KUULUMISIA

Hei vaan kaikille täältä Pohjois-Karjalasta!
Kirjoitan teille hieman kuulumisia Nevalaisen Heikin koulutuksesta, jonka Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n valmennusrengas järjesti Outokummussa lokakuussa.

Olimme Veeran kanssa mukana AVO-ryhmässä, jonka tehtäviä se suorittikin ilokseni hyvin, eikä mitään tullut yllätyksenä. Veeralla on nomesta ALO1, ja AVO-tason tehtäviä ollaan tehty jo kesä, mutta sen taitotaso ei toki riitä vielä ihan kaikkeen, mitä jo AVO-tasolla vaaditaan. Paria tehtävää pyysin hieman helpottamaan onnistumisen saamiseksi.

Heikin tehtävät olivat markkeerauspainotteisia. Teemana oli ”luota koiraasi ja anna sen tehdä rauhassa työtä”. Liian usein sorrutaan siihen, että koira opastetaan liian nopeasti myös markeissa, jolloin sen itsenäinen työskentely ja ongelmanratkaisukyky heikentyy.

Paikkana oli entinen kaupallisen jahdin sorsastuspaikka, jossa paljon ruohotyyppäitä ja uomia ristiin rastiin. Markkeeraukset tehtiin niin, että koira joutui ylittämään vuoron perään maata ja vesialueita, joka teki markeista haastavampia, mitä maastosta alkuun osasi ajatella. Moni koira jäikin alkuun pyörimään ensimmäiselle tyyppäälle, eikä ymmärtänyt ylittää seuraavaa vesialuetta. Harjoitusta rakennettiin kuitenkin niin kauan, että lopulta kaikki onnistuivat, ja seuraavalla kerralla moni saikin markin ylös jo ensimmäisellä kerralla.

Päiviin kuului myös toki ohjauksia, joissa myös ylitettiin vettä ja maata vuoronperään. Ohjaukset tehtiin motivoituna laukauksella tai muistisokkona eri paikoista lähetettynä. Sunnuntain päätteeksi tehtiin vielä walk-up jonossa kulkien koko koulutusalueen ympäri, joka ajallisesti oli pitkäkkö. Koirat seurasivat vapaana, ja oli kiva nähdä oma koiransakin seuraamassa valppaana ja keskittyneenä koko ajan tilanteisiin.

Se mitä Heikki halusi ohjaajissa herätellä toimi ainakin minuun. Luotto koiraani kasvoi kahdessa päivässä paljon, ja koulutus oli juuri sellainen, jollaisista pidän, eli sopivasti haastetta sekä koiralle että ohjaajalle. Tehtävät olivat hyvin metsästyksenomaisia, joissa testattiin koiran markkeeraus- ja paineensietokykyä sekä ohjaajan reaktioita ja huomiokykyä eri tilanteissa. Ja kuten kaikkien koulutusten ideana on, tarvittaessa ohjaajaa neuvottiin onnistumisen saamiseksi.

Kiitos että sain olla mukana! Koulutuksesta jäi hyvin takataskuun, ja oli kiva vaihtaa kuulumisia ja ajatuksia mukana olleiden kanssa. Nähdään taas!

- Tiina ja Veera (Emkristina's Nophot Voltiger)



EETUN, GOLDEN REED'S BLACK SPARROWHAWK, MATKA KÄYTTÖVALIOKSI

Minulla on ollut flattejä vuodesta 2000 lähtien ja Eetu on viides flattini. Kaikkien kanssa on suoritettu taiparit ja edetty NOME-B:ssä vähintään avoimeen luokkaan asti. Toki näyttelyitäkin olen harrastanut; onhan minulla ollut kaksi FI MVA:ta, joista toinen oli myös C.I.B.



Koira koiralta ajauhin enemmän ja enemmän rodunomaisten lajien maailmaan. Pääsin myös mukaan sorsametsälle ja isompiinkin jahteihin, tutustuin samanhenkisiin harrastajiin yli roturajojen. Koira koiralta myös opin koko ajan enemmän kouluttamisesta. Minä treenaan enimmäkseen itsekseni ja lenkkien lomassa. Nuori koira oppii näin myös malttia, luopumista ja odottamista, kun vanhempi koira on suoritusvuorossa. Esimerkiksi muistipaikat voidaan rakentaa lenkille mennessä, ja palatessa sitten tehdä noudot.

Eetu oli pentulaatikon ”kaunis poika”, myös virkamieheksi kasvattaja sitä kutsui. Se ei ollut pennuista äänekkäin, rohkein tai räpäpäisin, ennemminkin tarkkailija. Eetu osoitti jo melko varhain hyvin vahvaa halua tehdä asioita minun kanssani, mikä tietysti helpotti treenaamista paljon. Se omaksui asiat hyvin nopeasti, harvaa asiaa on jou-

duttu ”tahkoamaan”. Eetu oli (ja on) melko nöyrä, mikä aiheutti sen, että itsenäistä, vapaata hakua jouduttiin jonkin verran treenaamaan Eetun ollessa nuorempi. Nykyään itsenäinen työskentely tuntuu olevan sen vahvuus.

Kaiken kaikkiaan Eetu on ollut helppo kouluttaa, ja olen onnistunut tekemään sen kanssa oikeita asioita oikeaan aikaan, vaikk- en mikään ”himotreenaaja” olekaan. Kuinka monet kerrat olenkaan todennut, että ahkeramman treenaajan käsissä tuo koira olisi saavuttanut jo ties mitä tuloksia ja titteleitä

aikaa sitten! Mutta onneksi se olen minä, joka olen saanut kokea tämän matkan Eetun kanssa tähän tavoitteeseen.

Eetun ollessa kolmevuotias v. 2019 saimme NOME-B:stä alokasluokan ykköstulokset ja seuraavana vuonna selvitimme avoimen luokan. Ensimmäinen voittajaluokan ykköstulos tuli Pudasjärven flattimestaruuden karsintakokeessa v. 2021 ja seuraavat kaksi tänä syksynä. Ja mikäs sen hienompi paikka saada se kolmas ja ”viimeinen” käyttövali- on arvoon vaadittava ykkönen kuin flattien PM-kisat!

FI-KVA B -titteli tarkoittaa noutajien B-kokeen käyttövaliota. NOME-B -kokeesta vaaditaan kolme VOI1-tulosta sekä lisäksi hyväksytysti suoritettu noutajien käytännön metsästyskoe (NKM) tai NOME-A tai NOME-KV -kokeesta A3-tulos. Koiralla täytyy myös olla näyttelystä vähintään laatuarvostelu ”hyvä” sen täytettyä 15 kk.

Kasvattaja! Flatti-infot
pentupakettiin kasvattaja-
etuhintaan 5 €/kpl. Ota
yhteyttä jäsenihteeriin
(jasenasiat@flatti.net)
tilataksesi.

FLATTI-info

Flatti-info on Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n julkaisema tuhti tietopaketti flattien omistajille ja flattipennun hankintaa harkitseville.

Flatti-infossa käsitellään asioita flatin hoidosta aina trimmauksesta ja kynsien leikkuusta ruokintaan asti, ensiapuhjeita unohtamatta. Lisäksi infossa kerrotaan vinkkejä ja neuvoja flatin pennun kotiutumisesta uuden perheen luokse ja pennun tarvitsemasta peruskoulutuksesta. Ja paljon muuta flatin omistajalle hyödyllistä tietoa.



Flatti-info tarvikemyynnistä 10 €/kpl, tarvike@flatti.net

Kasvattaja! Flatti-infot pentupakettiin kasvattajaetuhintaan 5 €/kpl.
Ota yhteyttä jäsenihteeriin (jasenasiat@flatti.net) tilataksesi.

Hintoihin lisätään postimaksut.

Sydämentykytyksiä

Sydänsairaudet voivat olla koirilla joko synnynnäisiä tai hankittuja, jotka voivat johtua esimerkiksi iän mukanaan tuomista rappeutumista. Eläinlääkäriin vinkeillä varmistat, että koirasi voi elää mahdollisimman hyvää ja terveellistä elämää myös sydänvian kanssa.

Tavallisimpia koirien sydänsairauksia ovat läppäviat, sydänlihaksen rappeumat sekä synnynnäiset sydänviat. Jotkin sydänviat, kuten läppävika, voivat olla pitkään täysin oireettomia. Suuri osa sydänsairauksista johtaa kuitenkin lopulta sydämen vajaatoimintaan.

Kun koiran sydän ei jaksakaan ylläpitää normaalia verenkiertoa, sen elimistön hapensaanti vaikeutuu ja laskimovirtauksen hidastuminen saa nesteet kerääntymään kudoksiin. Yleisimpiä sydämen vajaatoiminnan oireita ovat yskä, hengitysvaikeudet ja rasitussietokyvyn alentuminen. Muita oireita voivat olla laihuminen, pyörtyily ja vatsan turvotus.

Sydämen vajaatoiminnan oireet ilmaantuvat ensimmäisen kerran yleensä yöllä tai rasituksen jälkeen.

SYDÄNSAIRAUKSIEN OIREIDEN HOITO TEHOKASTA

Koiran sydänsairauksia pystytään harvoin parantamaan kokonaan. Evidensian pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri Mirja Kaimio toteaa kuitenkin, että sydämen vajaatoimintaoireita lääkitsemällä koira voi elää hyvää ja onnellista elämää vielä diagnoosin jälkeenkin.

Usein eläinlääkäri voi todeta sydänsairaudesta jo piilevässä vaiheessa. Terveystarkastuksessa kuuluva sydämen sivuääni ja rytmimuutokset ovat yleensä ensimmäinen merkki sydänsairaudesta.

Kaimio suosittelee säännöllisiä terveystarkastuksia kaikille koirille, jotta sairaudet ja viat havaitaan mahdollisimman aikaisin. Sairauksien ennaltaehkäisy ja lieväoireisten sairauksien hoitaminen on aina sekä helpompaa että tehokkaampaa kuin pitkälle edenneiden sairauksien hoitaminen.

SYDÄNVAIVAISELLE OMEGA3-RASVAHAPPOJA JA LIIKUNTAA OMILLA EHDOLLA

Lisäksi koiran sydänvaivaisen koiran elämänlaatua voi parantaa sopivalla ruokavaliolla ja rajoittamalla rasitusta.

“Sydänvaivaisille koirille suositellaan ruokaa, jossa on paljon omega3-rasvahappoja ja antioksidantteja. Ne hillitsevät pitkäkestoista tulehdusreaktiota, jota liittyy esimerkiksi läppävikaan. Tietyissä sydänsairauksissa on hyötyä L-karnitiinista. Sydänpotilaan ruokavaliossa pyritään myös kohtalaiseen suolan rajoitukseen, etenkin mikäli nestettä on jo alkanut kertyä”, Kaimio sanoo.

Ruoan määrää kannattaa säädellä koiran yleiskunnon mukaan. Sydämen hyvinvoinnin kannalta on tärkeää, ettei koira pääsee lihomaan. Toisaalta pitkälle edennyt sydänsairaus voi saada koiran laihumaan, jolloin ruokamäärä voi olla tarpeen kasvattaa. Siksi omalle koiralle sopiva ruokavaliokannattaa aina suunnitella oman eläinlääkäriin kanssa.

Parasta liikuntaa sydänvaivaiselle koiralle on vaihtelevassa maastossa liikkuminen niin, että se saa itse valita liikkumisnopeuden ja pitää tarvittaessa hengähdystaukoja. Liikaa rasitusta kannattaa kuitenkin välttää. “Tärkeintä on varmistaa, että rasitus ei pahenna koiran oireita”, Kaimio sanoo.



FLATTIEN SYDÄNSAIRAUDET YLEISTYMÄSSÄ?

Agria vakuutusyhtiö on julkaissut sileäkarvaisten noutajien rotuprofilin vakuutusyhtiön maksamien hoitokulujen syistä vuosilta 2011-2016. Näissä tilastoissa aiemmin tunnettujen sairauksien lisäksi näkyy vahvasti myös sydänviat. Tiedustelimme olisiko vakuutusyhtiöllä jo tuoreempaa tilastoa olemassa, valitettavasti sellaista ei löytynyt. Lupasivat kuitenkin vastaavan tiedon rotujärjestön ja jalostustoimikunnan käyttöön toimittaa, kun uusi tilasto valmistuu.

Toisaalta myös Kennelliiton jalostustietokannasta löytyy omistajien ilmoittamista kuolinsyistä sydänsairauksia sileäkarvaisilla noutajilla. Kuolinsyy on merkitty järjestelmässä 1351 koiralle, joista merkittävän osan vie edelleen erilaiset syövät. Muita tyypillisiä kuolinsyitä ovat olleet luusto- ja nivelsairaudet, maksan ja ruoansulatuskanavan sairaudet, liikennevahingot sekä sydänsairaudet.

Rotujärjestö tarkkailee tilastotietojen valossa tilannetta ja pyrkii reagoimaan tilanteeseen, mikäli näiden sairauksien todetaan jatkavan lisääntymistä rodussa. Jalostustieteilijä Kirsi Sainiota lainaten koirien jalostus on “systemaattisella valinnalla ja risteytyksillä aikaan saatua eläinkannan laadun parantamista”. Jalostaminen on rotujärjestön yksi tärkeimmistä tehtävistä, joten rodun terveyden vaaliminen ja sen parantaminen tulee olla toiminnan keskiössä. Ensi vuonna 2023 strategiamme teemana on jalostus – tavoitteena elinvoimainen flatti.

Sijaisemotoiminta

– MITÄ HUOMIOIDA



Monesti mielikuva pennuista ja kasvatuksesta on hyvin ruusuista. Koiran kasvatuksessa saattaa vastaan kuitenkin tulla tilanteita, jossa emä menehtyy tai sairastuu. Emo voikin yllättäen hylkiä pentuja tai maitoa ei tule syystä tai toisesta riittävästi.

Voi myös olla, että pentuja onkin vaikkapa vain yksi. Ja kuitenkin pentuesisarusten merkitys normaalille pennun sosiaaliselle kehitykselle on tärkeää. Jos pentuja on 10, eikä emosta ole hoitajaksi, on kasvattaja helposti, ilman valtavaa tukiverkostoa pulassa, sillä pentuja pitää olla syöttämässä lähes 24/7.

Saatat siis olla pentuja tehdessäsi yhtäkkiä varaemon tarpeessa tai mahdollinen varaemopaikan tarjoaja.

Varaemopaikkaa etsiviä ja varaemopaikkaa tarjoavia löytyy mm. Facebookin ryhmästä.

Ole kuitenkin huolellinen, mikäli tarjoat varaemopaikkaa, sillä saatat vahingossa olla tällöinkin pentutehtailun tuotteiden varaemona. Varaemoa tarvitessasi ota myös selvää paikasta, jonne mahdollisesti olet omat pentusi lähettämässä.

Ota kokonaisuudessa huomioon myös oma emokoirasi ja mikä sille on parasta! Muista, että myös normaaleilla emokoirilla on suuri kiintymys omiin pentuihinsa.

Sijaisemosopimus on kuin avioehto. Se kannattaa tehdä, kun kaikilla on vielä hyvä tahto. Sijoitusmosopimukseen kannattaa kirjata ainakin oheisessa laatikossa mainitut tiedot päivämäärineen ja allekirjoituksineen. Tämä helpottaa molempien mieltä ja asia on selvä puolien ja toisin.

Eri rotuisilla pennuilla ja emoilla on vielä omia erityispiirteitä mm. lämpötila, peit-

tely, nisälle hakeutuminen, hoivavietti jne. Myös kasvattajilla on erilaisia mielipiteitä. Toiset näkevät eläinlääkärit vain rahanimijöinä ja pennut ovat rahantekoväline.

Olisi siis hyvä, jos tilanteessa myös oma arvomaailmanne kohtaisi.

Valmistaudu ja mieti siis tarkasti, mihin olet ryhtymässä jo ennen kuin pentue laitetaan tulille.

Varaemotoiminta on parhaimmillaan win-win -tilanne molemmille osapuolille. Mutta huonoksi kääntyessään se voikin olla yksi elämäsi pahimmista painajaisista. Ole siis valmistautunut kaikkeen.

– Terveitä emopäiviä kaikille tuleville flattiemoil!

SIJOITUSEMOSOPIMUKSEEN KANNATTAA KIRJATA AINAKIN ALLA OLEVAT TIEDOT:

- Tiedot molemmista perheistä osoitteineen ja puhelinnumeroineen. Tarkista henkilötiedot.
- Koirien tiedot (ts. pentujen vanhemmat, rodut, määrä, sukupuoli ja syntymäpäivä)
- Luovutuspäivä hoitoon sekä noutopäivä
- Kirjallisena myös syy miksi tarvitsee sijaisemoa
- Korvaus hoidosta ja niistä aiheutuneista kuluista sekä ajankohta maksulle
- Tiedot ruokinnasta ja mitä koirat syövät emonmaidon jälkeen
- Korvataanko mahdolliset lisäruokinnat emolle
- Madotukset ja niiden ajankohta, matolääkkeen nimi ja kuka hankkii
- Mahdolliset Pentubosterit yms.
- Mahdolliset emon maidon korvikkeet, myös merkki, jos sijaisemon maito ei riitäkään
- Korvaukset, jos jotain sattuu
- Yhteydenottokanavat
- Kuinka usein kuvia pennuista lähetetään ja mitä kanavaa käyttäen
- Kuinka usein saa soittaa puolin ja toisin ja mihin kellonaikaan
- Kuinka usein pennut punnitaan
- Mitä tehdään, jos varaemo hylkii pentuja (Huom! Pienet pennut täytyy käsin puhdistaa ja tyhjentää, jos varaemo ei tätä tee. Ja varaemo ei välttämättä puhdistaa vieraita pentuja, vaikkei muuten hylkisi ja muualta nuoleekin pentuja. Varaemo ei välttämättä puhdistaa pentuja, jos nämä ovat saaneet korviketta.)
- Mahdolliset kilometrikorvaukset esim. eläinlääkäri-käynnit tai kuljetus takaisin kasvattajalle
- Kuka kuljettaa?
- Mitä jos pennut aiheuttavat ongelmia sinun pennulle/pennuille? Esimerkiksi jos ne tuovat tullessaan tarttuvan taudin?
- Kuka korvaa, jos pentu kuolee? Esimerkiksi joku tallaa pennun? (Huom! Vakuutus ei korvaa toisen omaisuutta, joka on luonasi.)
- Mahdolliset ruumiinavaukset, kuka toimittaa ja kuka maksaa, jos joku pennuista kuolee
- Jos pentu kuolee, lähetetäänkö pentua avattavaksi?
- Milloin ja missä tilanteessa saa mennä eläinlääkäriin?
- Kuinka usein vieras kasvattaja saa käydä katsomassa pentuja tai saat itse käydä katsomassa pentujasi?
- Kuka muu saa vieraila katsomassa pentuja ja kuinka usein? Ja mistä alkaen? Itse olen pyhittänyt 3 ensimmäistä viikkoa täydelliselle mammarauhalle talossamme.



Jäljellä pimeässä – pimeä jälki

Hirvi- ja peurakolarit tapahtuvat yleensä hämärän tultua. Tuollaisissa olosuhteissa harvoin kuitenkaan treenataan verijälkeä.



Kuva 1. Cockerspanieli Reea työn touhussa. Hyvän otsalampun valossa pimeässäkin metsässä on helppo liikkua.

Kuva 2. Novascotiannoutaja Pirre kaadolla.

Kuva 3. Keke 4 kk osoitti, että nuori ikä ei ole este pimeässä harjoittelulle.

Kuva 4. Heijastintarralla päällystetty pyykkipoika näkyy hyvin otsalampun valossa.

Käytännön jäljestämistehtävät tapahtuvat yleensä pimeään aikaan. Jäljestävää koiraa tarvitaan, kun liikenteessä on tapahtunut hirvi- tai peurakolari, jonka jälkeen vahingoittunut eläin on paennut metsään. Jäljestävät koirat ovat tärkeä apu viranomaisille ja metsästäjille. Koirien avulla haavoittuneet eläimet löydetään helpommin ja ne saadaan lopetettua asianmukaisella tavalla ilman turhaa kärsimystä.

sääolosuhteissa. Treeneissä kannattaa haastaa koiran lisäksi myös itseään, eikä pysyä vain mukavuusalueella. Koiran nenä toimii varmasti pimeässäkin metsässä, mutta miten käy ohjaajalta koiran perässä kulkeminen ja koiran lukeminen otsalampun valossa.

Tärkeintä käytännön jälkikoiran kouluttamisessa on harjoittelu eri vuodenaikoina, eri vuorokauden aikoina, erilaisissa maastoissa sekä

Pimeässä treenaaminen kannattaa, koska se kasvattaa ennen kaikkea koirakon keskinäistä luottamusta. Niin itsestään selvää kuin se jäljestäessä onkin, niin varsinkin pimeässä ohjaajan on luotettava koiransa ja annettava sen tehdä sille osoitettu tehtävä rauhassa. Hyvän

motivaation omaava, itsenäiseen työskentelyyn kykenevä koira onnistuu jäljestystehtävässä parhaiten. Hyvin koiraansa lukeva ja siihen luottava ohjaaja edesauttaa hyvän lopputuloksen saavuttamisessa. Monen lajia harrastavan mielestä kaikkein palkitsevinta on onnistua käytännön jäljestyksessä viranomaisten tai metsästäjien apuna.

Päijät-Hämeen Noutajakoirayhdistyksen Mejä-toimikunta on järjestänyt kaksi kertaa Pimeä Jälki -harjoitukset, jossa koirakot pääsivät kokeilemaan jäljestystä pimeässä metsässä otsalampun valossa. Mejä-kokeiden lisäksi tällaisten hieman erityyppisten treenien ajateltiin valmistavan koiria käytännön jäljestykseen.

Jäljet tehtiin metsään toimikunnan voimin ennen pimeän tuloa. Ne merkittiin heijastinnauhoilla ja heijastintarralla päällystetyillä pyykkipojilla, jotka erottuvat pimeässä metsässä otsalamppujen valossa todella hyvin.

Pimeän tultua lähdettiin metsään. Ohjaajien ennakkoluulojen vastaisesti, suurin osa koirista ei välittänyt pimeästä yhtään mitään. Koirat tekivät tarkkaa, itsenäistä jäljestystyötä ja selvittivät jäljet hienosti. Ohjaajatkin pysyivät pystyssä, eikä kukaan eksynyt pimeään metsään.

Pimeä Jälki -harjoituksiin osallistui monenlaisia harrastajia. Mukana oli uusia kokemuksia etsiviä, uteliaita mejäilijöitä sekä niitä, jotka halusivat tulla katsomaan onko pimeydellä vaikutusta koiran suoritukseen. Osa halusi tulla testaamaan, miten käy omalle mielikuvitukselle synkässä metsässä ja voiko ohjaaja omalla pimeän pelollaan pilata koiran suorituksen. Mukana oli tietenkin myös niitä, jotka tulivat harjoituksiin nimen omaan käytännön jäljestystä harjoittelemaan.

Treenit oli alunperin suunnattu jäljestyskokemusta omaaville koirakoille. Kokeneempien koirien lisäksi treeneihin osallistui myös neljä kuukautta vanha tolleripoika Keke kokeneen ohjaajansa kanssa. Keke ei pimeys vaivannut, vaan hän lähti rauhallisesti ja päämäärätietoisesti seuraamaan veriuraa ja suoriutui 15 m pitkistä treenijäljestään varsin hyvin, päätyen kaadolle, jonka omi itselleen. Koiran ikä ja kokemattomuus eivät siis välttämättä ole este pimeässä harjoittelulle. Iloksemme huomasimme, että muutkin alueyhdistykset ovat innostuneet järjestämään vastaavanlaisia treenejä. Nyt vaan muutkin laittamaan mielikuvitusta peliin ja treenaamaan!



Tekla sorkan kanssa.

Teklan kanssa jäljellä

Olen osallistunut kaikkina kolmena kertana P-H Nuuskujen pimeään jäljelle. Kaksi kertaa koiran kanssa ja kerran perässä kulkijana. Tänä syksynä osallistuin Teklan kanssa, jonka kanssa on kaksi kertaa käyty kokeessa kesällä -21 ja kerran tänä syksynä näytösjäljellä pentupäivillä. Tekla on hyvin riistaviettiäinen ja hajun tullessa nenenään, sen jälkeen nenä vie ja jalat juoksuttavat ja lujaa. Halusin testata miten meidän käy, kun lähdetään pimeässä erittäin riista rikkaaseen maastoon.

Normaalin mejävarustuksen lisänä oli itsellä otsalamppu sekä koiralla valopanta. Jälki oli merkattu heijastin pyykkäreillä ja heijastin nauhalla. Alkumakausta koiralle ei näytetty vaan kerrottiin ja näytettiin, että tässä näin suunnilleen peura on saanut osuman. Tekla "haravoi" maastoa ja löysi näin alkumakauksen, josta lähdettiin jäljelle. Pian alun jäljestyksen jälkeen koiran olemus muuttui. Koiran korkeudesta lähti senttejä pois ja häntä tipahti alas. Lisäksi koira hieman pyöri jäljen päällä ja katsekin oli hieman kysyvä. Mitä tapahtui? Miksi koira näin reagoi? Pienellä tukemisella ja kannustuksella matka jatkui. Makauksia matkalla oli pari, muttei niille sen pidemmäksi aikaa jääty. Puolessa välissä jälkeä pidettiin "kartan lukutauko", jossa jäljestäminen pysähtyi toviksi. Tauon aikana Tekla haisteli ympäristöä. Tauko ei vaikuttanut koiran motivaatioon jäljestämisen suhteen mitenkään, vaan samalla innolla jatkettiin matkaa. Kulmat sujuivat tarkasti ja vauhti suorastaan "kiihtyi" mitä lähemmäksi kaatoa tultiin. Onnellinen jäljestäjä nappasi sorkan suuhunsa ja esitteli sen kaikille jäljellä mukana olleille kantaen sen autolle saakka.

Mutta mitä jäljellä oli missä koiran olemus muuttui täysin... Siellä oli ollut teeren suolistettu raato, jonka koira olemuksellaan merkkasi hienosti. Koiran työskentelyyn ei pimeys vaikuttanut mitenkään. Se pysyi tehtävälle eli verijäljelle uskollisena alusta loppuun saakka. Lisäksi se valoi koiranohjaajaan lisää luottoa sen osaamisesta, että joutuneeko tässä koekalenteria selaamaan ensi kaudella.

- Jäljellä mukana "Tekla" Nerelius Addicted To You ja Minna



Jäljellä "Saaga" Peppermint Tiffany Gisella Mei.



**RAUHALLISTA JOULUNAIKAA JA
MENESTYKSEKÄSTÄ UUTTA VUOTTA
TOIVOTTAAN NINJATÄHDEN POPPOO**



Iloista joulua ja
menestyksekkästä
uutta vuotta



Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta 2023!

Vuonna 2022 koiramme saavuttivat mm. seuraavia tuloksia:



FI & EE JMVA Pikestar's Play That Funky Music

(Dakotaspirit Just Like Jesse James
x Pikestar's I Have A Dream) "Jami"

- * 1 x ROP-RYP-4 pentu
 - * 2 x ROP juniori * 1 x VSP-juniori
 - * 4 x Jun sert (FI & EE) * 1 x sert
- Om. Päivi Paananen

FI VMVA Pikestar's Sweet Surrender

(Pikestar's Havana Black
x Pikestar's New Design) "Ramona"

- * 3 x ROP-vet * 3 x Vet sert * 1 x Sert
- Ihana 9-vuotias, still going strong!
Om. Johanna Frimodig



Reverie Stream Eye Catching

(Almanza Matchless Masterpiece
x Best Of You Axwell) "Niilo"

- * 1 x ROP-pentu
- Om. Seppo Ihonen & Pia Pihlajamaa



Pikestar's-kasvattajaryhmä

Kasvattajaryhmä esitettiin 2 kertaa:
2 x KP, 2 x ROP
BIS-4 Kotkan KV-näyttelyssä!



**Ensimmäinen flatti-pentueemme syntyi 25 vuotta sitten, 6.12.1997!
Kiitos kaikille pentujen omistajille hienoista tuloksista vuosien varrella!**

Seppo Ihonen & Janni Kallio & Sanna Setälä
Facebook: Kennel Pikestar's • Instagram: @kennelpikestars



Kennel Heilurihännän

toivottaa iloista joulumieltä ja
onnea tulevalle vuodelle!

Iso kiitos kasvattiemme omistajille yhteistyöstä
sekä monista hienoista tuloksista
kuluvan vuoden aikana.



Helmille
suunnitteilla
pentue.

FI MVA LV MVA EE MVA * JV-21
Calzeat Uptown Funk 'Nikke'
(sertit Helsinki Voittaja -21, Lahti Kv,
SNJ-päänäyttely. 3xCacib) * vahvistusta vaille

FI MVA, EE MVA C.I.B.*
Heilurihännän Country Sparkles 'Helmi'
(5xCacib, Nord sert)

Kirsi & Asko Nieminen
Kennel Heilurihännän

Rauhaisaa joulun aikaa ja Menestystä uudelle vuodelle

Toivottaa Majakkasaaren kennel



©Julia Romanov

Minna Latva / Noutajantie / Kaarina / 0400 842 998 / majakkasaaren@gmail.com / majakkasaaren.wixsite.com/flattit

HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA FLATTIVUOTTA 2023!



toivottavat

turkuflattit
Jippi 12 v 5 kk ja
Rita Flatts 7 v 8 kk

Virpi Peltonen,
Vanhat ja viisaat
-palsta ja lista

Markku Kastepohja,
webmaster

www.turkuflatti.net

© Markku Kastepohja

*Hyvää Joulua ja onnea vuodelle 2023
Toivottaa Kennel Finnflats, Tuula ja Heidi*



*Iso kiitos kasvattien omistajille
hyvästä yhteistyöstä!*



Tulossa
kevätpentue 2023
www.finnflats.com

Rauhallista joulua sekä onnea tulevalle vuodelle 2023!

*Lämpimät onnittelut Fin Jva Korven Akan Hemuli &
Flattimestari 2022, PM Nordic Cup 3. sija Korven Akan Hanga*

*Kiitos kasvattien omistajille
aktiivisuudesta ja yhteydenpidosta!*

*Suunnitteilla pentue vuodelle 2023
Lisätietoja www.korvenakan.com*

t: Kennel Korven Akan, Riitta Koivisto

Tarvikemyynnistä kaikkea kivaa harrastuksiin! Koko valikoiman ja tuotekuvat löydät osoitteesta: www.flatti.net/tarvikemyynti. Muista tilata pentupaketit ajoissa! Lisätietoa nettisivuilta.

TARVIKEMYyntI



TARVIKEMYyntI TOIVOTTAa IloISTA JOULUA JA Hyvää UUTTA VUOTTA!

Vanhoista flateista on lista Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n kotisivuilla: www.flatti.net/jalostus/lista-vanhoista-flateista Listalla ovat yli 13-vuotiaiksi eläneet flatit. Toivomme myös lehteen lisää tarinoita vanhoista flateista. Juttuja voitte kirjoittaa yli 10-vuotiaista koiristanne. Onko oma Vanha ja Viisaasi jo listalla? Haluatko kertoa koirasi tarinan? Jos tiedossasi on yli 13-vuotias flatti, joka ei ole listalla, niin kerro se minulle. Kiitos! Ota yhteyttä: virpi.peltonen@turkuflatti.net tai laita yv Facebookissa. – Virpi



VANHAT & VIISAAT

FI JVA BUUMIN Black Betty, 'Lola' s. 14.11.2012

Eräänä tammikuisena iltana päätettiin lähteä katsomaan meille ehkä tulevaa metsästyskaveria paikalliselta kasvattajalta. Tarkoitus oli ottaa uros. Kuitenkin aloin epärimään uroksen suhteen ja sitten löytyikin pieni narttu, mikä sulatti heti sydämen. Niinpä tämä tyyppi muutti meille ja sai nimekseen Lola.

Lola oli alusta alkaen omia polkuja kulkeva yksilö, jolla ei suurta miellyttämisen halua löytynyt. Tämä rajoitti myös harrastuksia. Alussa käytiin näyttelyissä, mutta koirasta ne oli turhuutta. Lola suoritti taipumuskokeen ja silloin ehkä huomattiin miten tarkan nenän Lola omasi. Mejä tulikin kuvioihin ja suhteellisen nopeasti Lolasta tuli myös jälkivalio. Mejää on harrastettu siitä lähtien ja kokeissa käyty. Ollaan myös Lolan kanssa saatu osallistua SM-mejään. Mikä oli suuri kunnia ja hieno kokemus.

Lola osoitti jo pienenä, että käytännön metsästys on se hänen suurin ilo ja onni. Varsinkin kun saa sukeltaa kaislikkoon sorsia nostamaan. Myös haavakoita ei Lolan jäljeltä jää. Koira on äärimmäisen periksiantamaton ja omaa suuren työmotivaation. Tänä syksynä Lola oli vielä täysillä mukana sorsajahdissa.

Tietenkin se tärkein ja paras asia on kuitenkin luonne sekä terveys. Buuminin koirat omaa hienoja luonteita eikä Lola ole poikkeus. Mitään suurempia terveysongelmiakaan ei ole ollut. Lolan myötä olen saanut hyviä ystäviä, kuten esim. kasvattajat. Sain myös tutustua Lolan vanhempiin ja seurata heidän touhujaan. Kiitos siis taivaaseen Elli ja Aatu.

Perheeseen tuli vuonna 2016 toinen flatti. Mutkattomasti Lola otti myös pennun vastaan ja ovat tiivis kaksikko.



Halusin kirjoittaa tämän pienen kertomuksen kunnianosoituksena sinulle rakas Lola. Olet täyttä kultaa. Olet täydellinen meille. Sinä olet koti <3 Toivottavasti saamme pitää sinut vielä vuosia.

Sinulla on vapaat tassut tehdä juuri mitä haluat. Nöyrä kiitos kasvattajille, että luotitte meihin. – Omistajasi Minna

Teksti ja kuvat Minna Honkanen

KORVEN AKAN ILOINEN Impi, 'Impi' s. 2.6.2011



Mieleen jäänyt onnistuminen.

Elettiin kevättä 2011 kun rakkaat tyttäreni saivat päähänsä haluta koiran, siis minkä tahansa koiran. Olin lähdössä kalaan Ruotsiin ja sovimme vaimoni kanssa, että asian voi laittaa ns. vireille, mutta koiran tulisi olla noutaja ja mielellään juurikin sileäkarvainen-noutaja. Mahdollisesta varaamisesta päätettäisiin kuitenkin vasta palattuani reissusta.

Palattuani, minua oli kuitenkin vastassa tytöt, jotka kiljuivat "meilleppä tulee koiranpentu!" Emännän ilme oli "nokunmutkun"! Niinpä menimme heinäkuun alussa Koiviston Riitan luo "valitsemaan" pentua, mutta siinä kävikin niin että Impi valitsi meidät!?

Koskapa Impi oli ensimmäinen noutaja meille, niin perusasioiden opetteleminen aloitettiin kasvattajan hyvistä ohjeista huolimatta ns. 3. luokalta ja ne jäivät vähän jalkoihin.

Luonteeltaan Impi on aina ollut iloisen innokas ja tarjoaa vieläkin silloin tällöin tekemisille omaa, mielestään parempaa vaihtoehtoa. Metsässä Impi kuitenkin pääsi kulkemaan heti pentusyksynä aika paljon, löytäen mm. isännän hukkaaman teeren jo 4-kuisena. Luonnollisesti Impi oli sitä mieltä, että löytäjä saa pitää!

Impi keksi jo sängen nuorena, että kanalintuja kannatti ajaa isäntää kohti, eikä miten sattuu lentoon vaikka itsekin niitä teki mieli

"saalistaa". Kesällä 2012 kokeiltiin taippareitakin, mutta jäljellä tuli "mörkö" ja siihen se toppasi.

Metsästyskoirana Impi on ollut lähes kaikkiruokainen, kyyhkystä supikoiriin. Samoin kanalintuja on saatu saaliiksi ylösajoista,

seisonnoista ja haukuistakin. Yksi näätäkin on saatu haukkuun ammuttua.

Metsästystilanteista ehkä parhaiten mieleen jäänyt on meidän ensimmäinen yhteinen metso. Kuljimme jo hiukan rämettyneen aukon ja vanhan kuusikon laitaa kun huomasin Impin saaneen jäljen. Huomasin Impin pysähtyneen seisomaan häntä suorana n. 50 metrin päähän eteeni. Tästä en älynnyt kuitenkaan välittää sen enempää. Impi tuli kuitenkin kohta luokseni häntä pystyssä heiluen. Tätäkään en noteerannut, sillä olin juuri keskittynyt katsomaan sijaintiani puhelimen karttaohjelmasta. Juuri kun laitoin luurin takaisin taskuuni ajoi Impi tuon tuulenkaadon alta ukkometson suoraan minua kohti, ja saimme sen eräksi.

Nuorempi tyttäreni Saana, Impin toinen varsinainen omistaja, innostui metsästyksestä vasta Impin myötä. Ensimmäinen kyyhkyn aloitus Impin ohjaajana kolahti niin, että hän suoritti metsästäjäutukinnon jo silloin 12 vuotiaana.

Vaikka olemme metsästäneet Saanan ja Impin kanssa vain "mies ja koira periaatteella", on tätä kirjoitettaessa Impille kertynyt 768 noutoa/tehtävää. Haittalintuja ei ole laskettu.

Nykyisellään perheeseemme kuuluu myös Korven Akan Punalintu "Miina" 5kk. Miinan tulon myötä Impi on oppinut uudelleen "leikkimään"!

Kuva alla: Impin ja Saanan saumattoman yhteistyön tulos, Saanan ensimmäinen metso.



BUUMIN GUNPOWDER, 'RUUTI' s. 27.8.2010

YKSI JA AINUT – RUUTI

Ruutin äiti Gea tuli äitiys- ja synnytyslomalle meille Joensuuun kesällä 2010. Silloin perheeseemme kuului minä Meiju, puolisoni Antti ja flatti-Mirkeli, 3 vuotta (Champerin Iisi-Biisi). Viimeisessä lääkärintarkastuksessa ennen synnytystä kävi ilmi, että Gean mahassa on vain yksi pentu. Ruuti syntyi keisarinleikkauksella eläinlääkäriasemalla. Sain olla paikalla toimenpidehuoneessa ja nähdä kun Ruuti syntyi. Talvella Gea-äiti muutti pois omaan kotiinsa ja Ruuti jäi asumaan meille.

Ruuti tottui syntymästään asti olemaan pelkästään isompien koirien kanssa ja siitä tuli todella rohkea ja reipas koira. Ruuti on aina tykännyt olla hyvin lähellä ja se änkeääkin syliin aina kun mahdollista. Sisäinen kello on sillä tarkka ja ruoka-aikaan Ruuti alkaa kantamaan ruokakuppia. Iltaisin Ruuti seuraa iltatoimien tekemistä ja lähtee nukkumaan yhdessä minun ja Antin kanssa.

Ruutin kanssa suoritettiin taipparit ja käytiin noutajien tokoharkoissa sekä näyttelyissä. Taippareissa se hyppäsi vesityöskentelyssä riistan yli ja joutui kääntymään rantaan päin saadakseen lokin mukaansa. Ruuti rakastaa vettä ja autoilua. Jos autossa on ovet tai kontti auki, löytyy Ruuti autosta. Suoritimme Ruutin kanssa Vepen-aloituskurssin ja se oli siinä todella hyvä, se olisi hakenut rantaan kaikki ohitse kulkevat veneet. Myös Sup-lautailu on Ruutista kivaa ja se istuisi kyädissä, vaikka kuinka kauan.

Vepe ja muut viralliset harrastukset joutuivat jäämään, kun kesäkuun viimeisenä päivänä vuonna 2016 ovikellomme soi ja Ruuti juoksi Mirkelin kanssa ovelle. Ovelta se ulahti, takajalasta vuoti verta ja se linkutti. Eläinlääkäri kävi ilmi, että sen reisiluu oli murtunut. Meidän onneksemme kaupungin eläinlääkäriin kesäloman viimeistä päivää oli tuuraamassa ortopedi Etelä-Suomesta. Hän kutsui isänsä, jo eläkkeellä olevan eläinlääkäriin avuksi leikkaukseen. Heti herättyään nukutuksesta näimme tutun hännän heiluvan ja 12 tuntia tapaturmasta, yöllä, pääsimme kotiin toipumaan. Hauska sattuma sattui kun kesällä 2021 kävimme rokottamassa Ruutia ja Ruutin leikannut eläinlääkäri oli jälleen tuuraamassa kaupungin eläinlääkäriin kesälomaa. Hän muisti Ruutin ja oli miettinyt monesti, miten Ruuti jakselee. Tuo leikkaus oli ollut hänelle merkityksellinen, sillä leikkauksessa mukana ollut isä oli menehtynyt pian tuon leikkauksen jälkeen ja Ruutin leikkaus oli jäänyt viimeiseksi leikkaukseksi, jonka he olivat yhdessä tehneet.



Ruutin sairaalareissut ei loppuneet tähän. Seuraavana keväänä (2017), pääsiäistä edeltävänä torstaina, Ruuti karkasi aamulla läheiseen puroon uimaan, se oli myös yöllä pissinyt sisälle. Tämä ei ollut Ruutille normaalia käytöstä. Onneksi pääsimme nopeasti näyttöle lääkäriin. Ruutilla oli pahoin tulehtunut kohtu ja se piti leikata kiireellisesti. Ilman kohdun poistoa Ruuti ei olisi selvinnyt pääsiäisen yli.

Kun Mirkeli siirtyi sateenkaarisilloille keväällä 2021, Ruuti oli todella surullinen. Ruuti odotti ulko-ovella Mirkelin palaavan ja iltaisin se etsi, että pääsisi tekemään jokailtaiset iltapesut toisilleen. Yhtäkkiä Ruutista oli tullut perheen johtajakoira ja Ruuti vanheni

silmissä. Kun elokuussa 2021 perheeseen tuli flatti-Ansa (Dantaran Definitely Maybe), mietimme, miten Ruuti hyväksyy uuden pennun perheeseen, kun hän on itse ollut aina perheen pentu. No pelko oli aiheeton. Ruuti otti Ansan avosylin vastaan ja Ruutin ilme taas nuoreni. Ansa ja Ruuti leikkivät keskenään koko ajan ja iltaisin pitää ihan toppuutella, kun olisi jo nukkumaan menoaika.

Olemme onnellisia, kun eläinlääkärireissut ovat aina päätyneet lopulta hyvin ja olemme iloisia, joka kerta kun Ruuti hyppää 12 vuoden iässä pöydälle varastaakseen ruokaa.

- Terveisin Meiju ja Vihermäen perhe

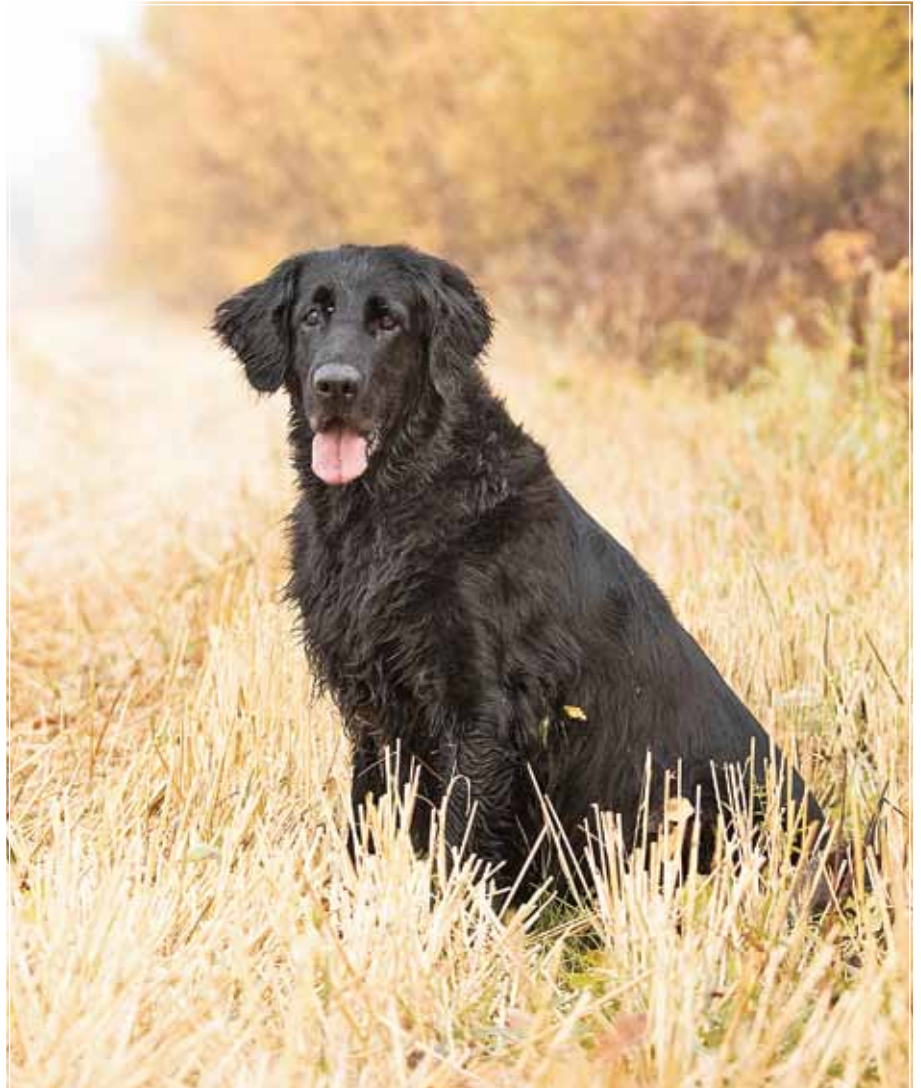
FLATHOUNDS EXPECT FIRE, 'Oodi' s. 25.5.2009

OODI – TÄYDELLISYYS MUSTALLA TURKILLA

Oodi on 13 vuotta ja 6 kuukautta. En aina meinaa sisäistä ajatusta, että se on jo vanha koira, sillä aika on mennyt kuin siivillä. Oodi on toinen flattini ja minulla oli isoja haaveita sen osalle. Kaikki ovat toteutuneet.

Hain Oodin Tanskasta. Olin katsellut Hinnared's Nitron jälkeläisiä ja koiria, joilla olisi tuloksia enemmän nimenomaan metsästyskokeista, mutta erinomaisen arvoinen perusrakenne. Flathounds kennelin yhdistelmässä tuntui kohtaavan kaikki kriteerini ja alkoi puolen vuoden odotus. Pentuja syntyi vain neljä, mutta olin onnekkaiden joukossa. Pennulle nimeä valitessa päädyin valitsemaan kasvattajan listalta Expect Fire toivoen sen tuovan onnea tulevaan. Heinäkuussa katsellessani suurikorvaista ja karvaista koiranpentua kasvattajan keittiön lattialla, mietin, että kasvattajan puhutteleva "Little Fire" oli kaukana pienestä. Muut pennut olivat lähteneet jo edellisenä viikonloppuna. Pentu oli vahvaluustoinen ja painava kuin mikä. Mietin kuinkahan tarkkoja lentokentällä ovat punnituksen suhteen ja stressasin kotimatkaa varmasti enemmän kuin rauhallinen matkakumppanini, joka kylmän viileästi pissasi keskelle aulan lattiaa lentokentällä. Ongelma oli kuitenkin enemmänkin lentolaukku, johon pentu piti saada mahtumaan ainakin nousun ja laskun ajaksi. Ystävällinen henkilökunta ohjeistikin, että heti nousun jälkeen voisın vapauttaa pennun ahtaasta vankilastaan syliini niin halutessani.

Mutta voiko täydellisempää koiraa saada? Muistan olleeni äärimmäisen onnellinen, että juuri minä olin saanut Oodin. Näin koirassa vain hyviä ominaisuuksia mikä varmasti auttoi, että Oodista kehittyi minulle väsymätön harrastuskaveri lajissa kuin lajissa. Ei ollut sellaista lajia missä Oodi ei olisi ollut hyvä vaan Oodi tuntui luonnolahjakkuudelle kaikessa mitä sen kanssa halusinkaan kokeilla. Expect Fire osoittautui nimensä mukaiseksi ja päälajeiksi valikoitui agility, mejä ja nome. Kahdessa ensimmäisessä se valioitui nopeasti, viimeinen aiheutti ohjaajalle päänvaivaa AVO1-tulosten jälkeen ja täytyy ehkä myöntää, että saattoi joku haave jäädä sittenkin saavuttamatta. Agilityssa Oodi teki aina parhaansa. Näytellyissä Oodi lunasti myös odotukset. Sillä on ollut hyvä perusrakenne ja se sai useamman vara-sertin sekä sijoittui kerran leirin Open Showssa englantilaisella tuomarilla BIS2. Hyvä rakenne auttaa myös siinä, että edelleen Oodi kulkee mukana samat metsälenkit kuin nuoremmat koirani eikä sillä ole ollut



aktiivisesta harrastuskoiran urasta huolimatta luustollisia ongelmia. Terveys on muutenkin ollut erinomainen, kun lääkilaskuja on tullut lähinnä nuoruuden tassuhaavoista. Kuuro Oodi nykyään on.

Oodin oli osa haluani kokeilla kasvattamista. Ei ollut helppoa, mutta yksi pentue Oodilla on. Urosvalinta osui nappiin ja Oodi hoiti oman roolinsa juuri niin täydellisesti kuin vain Oodilta voi odottaa. Siksi kai se pentue niin hyvä olikin ja tänä päivänä Oodin jälkeläisillä on useita jälkeläisiä Suomessa, Ruotsissa, Norjassa ja Virossa.

Oodi on aina ollut iloinen koira. Se nauttii edelleen voimaa vaativista taisteluleikeistä ja leikkii mielellään 3-vuotiaan tyttärentytärensä kanssa. Juokseminen, siis minun kanssa hiihtäessä, pyöräillessä tai juostessa, oli Oodille nuorempana erittäin mieluisaa, mutta metsälenkeillä se ei koskaan mene kauas. Fyysinen aktiivisuus, vetäminen ja

hampaiden käyttö on sille mieluisaa. Agilitytreeneissä piti rataa useastikin jatkaa palkkalelu suussa, koska Oodi ei vain irrotanut siitä. Luonnetestissä se ehti repiä kolme kertaa kelkan kyydissä olevalta hahmolta pipon päästä. Ihan vain, koska on vilkas ja aina on mukava hieman kamppailla. Toisaalta Oodi on aina ollut hyvin kiltti koira. Sen ainokaiseksi tuhoksi jäi yksi pureskeltu kenkä. Oodi ei vain voi tehdä mitään tuhmua. Ehkä tuhminta mitä Oodi nykyään tekee, on myyri-en metsästys. Se on parasta. Tekniikka on vuosien myötä muuttunut, mutta vielä se saa myyriä kiinni.

Ihmisten suhteen Oodi on aina ollut helppo koira. En edes muista, että se olisi koskaan hypynyt päin. Sillä eihän nyt sellaista voi vain tehdä! Oodin kanssa on ollut helppo harrastaa, mutta se on mielestäni ollut aina enemmän kissa kuin koira suhteessaan ihmisiin. Siinä on koira, joka ei palvo minua. Minä palvon sitä.

Spondyloosikuvaukset

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry tukee sileäkarvaisten noutajien selän virallista spondyloositutkimusta. Tukea saadakseen koiran omistajan tulee olla rotujärjestön jäsen. Ennen tuen maksamista tutkimustulos tulee olla julkaistu Suomen Kennelliiton jalostustietokannassa. Tutkittavan koiran tulee kuvaushetkellä olla vähintään kaksi-vuotias (24 kk) ja korkeintaan kuusivuotias (72 kk).

TUTKIMUS ON TEHTÄVÄ SKL:N VAATIMAN TUTKIMUSPROTOKOLLAN MUKAISESTI

- * röntgentutkimus on tehty laillistetun eläinlääkärin valvonnassa
- * tutkimuksessa on otettu ohjeen mukainen, riittävä määrä laadukkaita kuvia
- * koiran tulee olla tunnistusmerkitty ja tunnistusmerkintä tulee tarkistaa tutkimuksen yhteydessä
- * koira on rauhoitettava tutkimusta varten
- * tutkimuksessa on käytettävä SKL:n virallista röntgenlähettä
- * tutkittavan koiran ikä tulee olla vähintään 24 kk
- * kuvat on lähetettävä SKL:oon lausumista varten

Tuen suuruus on 50€/ koira. Tukea maksetaan 1.1. – 31.12.2022 välisellä ajalla tehdyistä tutkimuksista. Tukea haetaan www.flatti.net/jalostus -sivulta löytyvällä lomakkeella.

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N

Pentuvälitys

- * Hanna Hujanen 040 578 9523
- * Sanna Lahtinen 040 731 0831

Olemme toimineet pentuvälittäjinä vuodesta 2012 lähtien. Ota rohkeasti yhteyttä: pentu@flatti.net, tai tule nykäläisemään hihasta kokeissa ja tapahtumissa, jos jotakin kysyttävää tulee mieleen.

Pentuvälityksen sivuilta: www.flatti.net/pentuvälitys löytyy ohjeet kasvattajille pentueiden ilmoittamiseen pentuvälitykseen ja listat suunnitteilla olevista sekä astutetuista ja syntyneistä pentueista. Sivulta löydät ohjeita myös flattipennun ostajalle.

©Juho Pajari

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI44191/19, s. 4.8.2019
FI MVA EE MVA LV MVA Flat Power Sensation Lilac



Kuva: Marianne Forsell

i: C.I.E. NORD & DK & NO MVA SE MVA(N) DKV-19-21
FIV-18-19 NOV-19-21-22 NORDV-19-21 MV-22
Almanza Backseat Driver
e: FI MVA EE MVA Almanza Exception With a Twist

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev & Marianne Forsell
Omistajat: Elisa ja Jarkko Pekki

NOU1: 25.09.2021, Kemiönsaari, Susanna Salonen

FI MVA: 27.09.2021
EE MVA: 04.04.2022

Latvian SERT: 15.10.2022 Valmiera, Arne Foss

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI18474/16, s. 10.2.2016
FI-KVA B Golden Reed's Black Sparrowhawk



i: FI KVA Taka-Tapiolan Fiun Tahvo
e: POHJ KVA FI KVA SE KVA NO KVA
Gilliam's Gold White Pigeon Game

Kasvattaja: Katja Villikka
Omistaja: Riitta Hynninen

NOME-B VOI1:

14.08.2021 Pudasjärvi, Vesa Turunen
11.09.2022 Raasepori, Ossi Kähärä
15.10.2022 Kemiönsaari, Vesa Turunen

NKM1: 25.09.2022 Urjala, Juha Tenhunen
Näyttely: 06.12.2018 Tampere, KÄY ERI1 SA, Pekka Teini

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI35196/21 s. 20.5.2021
FI JMVA Finnflats Oighrig



i: FI MVA Celtair All About Us
e: FI MVA Finnflats Lugia

Kasvattajat: Tuula Ehrman ja Heidi Vainio
Omistaja: Heidi Vainio

JUN SERTIT:

27.03.2022 Kauhajoki, Kati Heiskanen
26.05.2022 Turku, Marko Lepasaar
28.05.2022 Nousiainen, Arja Koskelo

NOU1: Vehmaa 14.5.2022 Mika Toskala

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI41299/18, s. 21.6.2018
C.I.B. FI, EE, LV, LT, BY, BALT MVA, LT JMVA, LV JMVA, EE JMVA,
BALT JMVA, KLB JMVA Dakotaspirit Erase Replace



i: SE MVA(N) NO MVA EUJV-16 DKV-16 DKV-17
V-17 DKV-18 Caci's We Are The Heroes
e: Dakotaspirit Light My Fire

Kasvattaja: Minna Sihvonen
Omistaja: Sari Hagström

CACIBIT:

08.11.2020 Viro, Tartto, Livija Zizevske
29.01.2022 Liettua, Kaunas, Ernestas Balsikas

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI51122/17, s. 15.9.2017
FI MVA EE MVA Harvahampaan Path From Heart To Heart

Kuva Satu Saarinen



i. SE MVA (N) NO MVA DKJV-15 DKV-19 Whizzbang's Billi Bi
e. C.I.B. FI MVA EE MVA Harvahampaan Keep Your Style

Kasvattaja: Mikko Saastamoinen
Omistajat: Paula ja Janne Säteri

Viron SERT:
22.10.2022 Tallinna, Annika Ulltveit-Moe

SERTIT:
01.05.2019, Lahti, Tarmo Wallin
04.05.2019, Hirvensalmi, Paavo Mattila
31.08.2019, Riihimäki, Tino Pehar
22.09.2019, Hyvinkää, Kirsi Nieminen

NOU1: 15.06.2019, Mikkeli, Tuija Hukkanen

Muut tulokset:
PAKK1/FCI-BH: 12.06.2020, Kouvola, Laura Mäkelä
MEJÄ AVO1: 19.07.2020, Kouvola, Pasi Kempainen
LTE 171: 29.08.2020, Hamina, Anu Hatunpää, Paula Immonen

VALIOILMOITUKSET

Valiopalsta on järjestön jäsenille ilmainen. Lähetä kuva ja ilmoitustiedot aineistopäivään mennessä osoitteeseen: flattiviesti@gmail.com. Flattiviestiin nro 1/2023 tulevat valioilmoitukset viimeistään 24.1.

Lähetä painokelpoinen, rajaamaton vaakakuva .jpg-muodossa. Kuvan tulee olla mahd. suuri (300 dpi, vähintään 1 Mt). Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä voi niitä valitettavasti käyttää.

Lähetä kuvan lisäksi valiokoirastasi seuraavat tiedot:

- koiran sukupuoli, tittelit ja virallinen nimi
- koiran rekisteritunnus ja syntymäaika
- koiran isän tittelit + virallinen nimi
- koiran emän tittelit + virallinen nimi
- koiran kasvattajan nimi ja koiran omistajan nimi
- ko. valioarvoon vaadittavat tulokset: pvm, paikka, tuomari
- voit ilmoittaa myös koiran korkeimman tuloksen muista lajeista, esim. nome-B ALO1, toko ALO1

Pidätämme oikeuden siirtää valioilmoituksen julkaisun seuraavaan lehteen. Kansainväliset valionarvot julkaistaan vahvistamisen jälkeen.

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI29379/18, s. 19.4.2018
FI MVA Fowl Reed's Unique Passion



Kuva Olga Linna

i. C.I.B. C.I.E. POHJ MVA FI MVA SE MVA(N) NO MVA
EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA HeJW-11 JV-11 LVV-16
Almanza Barbour Goodiebag
e: FI MVA Ninjatähden Black Unique

Kasvattaja: Pia Kauppinen
Omistajat: Julia Kaarela ja Markus Ruokojä

SERTIT:
11.01.2020 Kajaani, Löfman Tarja
01.08.2021 Kajaani, Luoso Matti
07.05.2022 Oulu, Stiklius Valentinas

NOU1: 15.05.2021 Seinäjoki, Ponsimaa Janne

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI37401/20, s. 31.5.2020
FI JVA Heilurihännän Maiden's Blush



i. C.I.B FI MVA EE MVA LT MVA
Heilurihännän Autumn Wizard
e. FI MVA LT MVA Finnflats Janet

Kasvattajat: Kirsi ja Asko Nieminen
Omistajat: Mari Aaltonen & Tuomas Tanskanen

MEJÄ VOI1:
01.10.2022 Kemiönsaari
22.09.2022 Pertunmaa
04.09.2022 Raasepori

Näyttelytulos: 09.04.2022 varaserti Pertunmaa

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI 23342/19, s. 7.3.2019
FI JVA Keväntiityn Country Rose



i. Keväntiityn Blue Shadow
e. FI MVA FI JVA Gilliam's Gold Special

Kasvattaja: Ann Leskinen
Omistaja: Tiina Keränen

MEJÄ VOI1:

07.07.2022 Pedersöre, Tuovi Henttu-Torckell
26.07.2022 Uusikaarlepyy, Jyrki Rasinpää
28.08.2022 Jyväskylä, Tuula Svan

Näyttelytulos:

11.06.22 Uusikaarlepyy,
Maret Kärde, H

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI22139/19, s. 13.3.2019
FI MVA FI JVA BH RTK1 Hulavuoren Crazy About Hunting



i. C.I.B. FI MVA EE MVA Heilurihännän Eye of the Tiger
e. FI MVA Morrini Snowflakes Falling
Kasvattaja: Mari Myllykangas, omistaja: Katja Kuosmanen

SERTIT:

18.07.2021 Lieksa, Tanya Ahlman-Stockmari
26.03.2022 Joensuu, Saija Juutilainen
21.05.2022 Oulainen, Riitta Niemelä

MEJÄ VOI1:

01.08.2021 Siikalatva, Jukka Välitalo
14.07.2022 Jyväskylä, Mikko Ahti
28.08.2022 Jyväskylä, Tuula Svan

FCI-BH: 26.05.2022 Joensuu, Eija Koistinen
RTK1: 15.05.2022 Joensuu, Minna Hillebrand

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI47357/13, s.11.2.2013
FI MVA FI VMVA FI JVA TK1 BH Gilliam 's Gold Leavings Of The Wolf



i : Maddistream Indigo Jack at Casblaidh
e: SE JVA Gilliam 's Gold Drömvinsten

Kasvattaja: Karin Friberg, SE, omistaja: Ann Leskinen

Veteraani-sertit

30.04.22 Kurikka, Reino Korpela
21.05.22 Oulainen, Riitta Niemelä
31.07.22 Raahe, Leni Finne

NOME AVO1: 4.8.2018 Kokkola, Ari-Pekka Fontell

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI16252/19, s. 19.1.2019
FI JVA Biehkan Riprap



i: FI MVA Noanarkin Taxidea Taxus, e: Biehkan Sukkula

Kasvattaja: Jori Saastamoinen, omistaja: Tarja Koistinen

MEJÄ VOI1:

15.08.2021 Laukaa, Esa Pekkarinen
02.07.2022 Ristijärvi, Satu Kamunen
10.07.2022 Kuhmo, Sari Nuolikoski

Näyttelytulos:

04.07.2021 Tuusniemi, Vesa Lehtonen, ERI

Anu Vorobjev

TMI FLATPOWER

Hämäläistä käsityötä



Hand made by
Flatpower.fi
Hämäläistä käsityötä

www.flatpower.fi

facebook.com/tmiflatpower
@flatpowerkauppa



FLATTIKASVATTAJIA

Blackpepon

www.blackpepon.com



Tarja Kolkka, Valkeala
040 706 6659
blackpepon@gmail.com

flatcoated retrievers

Dantaran



www.dantaran.com

Laura Rajakallio
Kunnarlantie 55
02740 Espoo
050 535 6926

laura.rajakallio@gmail.com www.dantaran.com

TULEVIA TAPAHTUMIA

20.05.2023
Erikoisnäyttely, Kouvola

20.-23.07.2023
Kesäleiri, Surkeenjärvi Jyväskylä

05.-06.08.2023
Flattimestaruus, Kisälli ja Juniorimestaruus
Viitasaari

26.-27.8.2023
MEJÄ-mestaruus, Surkeenjärvi

9.-10.9.2023
Nuorten koirien katselmus, Kouvola

Uusia tapahtumia ja lisätietoja päivitetään osoitteeseen:
www.flatti.net/toiminta & Fb-sivuille
sitä mukaa kun vahvistuvat.

Kennel Finnflats

Tuula Ehrman
0400 699 197
tuulaehrman@gmail.com

Heidi Vainio
0400 822 110
heidivainio@merityo.fi

www.finnflats.com



KASVATAJAILMOITUKSET

Kasvattajailmoitukset Flattiviestiin 15€/nro tai 40€/vuosi
(4 nroa). Kasvattajaboxin koko on 88x50 mm

Voit käyttää valmista kasvattajaboxia, tai lähetä haluamasi
teksti ja kuva/logo, niin taitamme sinulle ilmoituksen.

Aineistot osoitteeseen: flattiviesti@gmail.com.
Lähetä varauksen/aineiston mukana maksukuitti.

FLATTIKASVATTAJIA



FLAT POWER
FLATCOATED RETRIEVERS



Ann ja Kimmo Vorobjev - Marianne Forsell www.flatpower.com



Huntstars
Living home of Flat Coated Retrievers
2017-2018
www.huntstars.com



Kennel Kevätniityn

Ann Leskinen / Pietarsaari / 050-338 3562 / ann.l@luukku.com

- Sileäkarvaisia noutajia kaveriksi metsälle ja harrastuksiin -



Minna Latva, Noutajantie
20780 Kaarina
puh: 0400 842 998
majakkasaaren@gmail.com
majakkasaaren.wixsite.com/flatit



Metsänpeiton kennel

<http://metsanpeiton.wixsite.com/metsanpeitonkennel>



Morrini Retrievers

Riitta Niemelä
Långvik
Kirkkonummi
040-7091133
riitta@morrini.net



KENNEL NINJATÄHDEN
FLATCOATED RETRIEVERS

Satu Marins
Vehkaiipale
P. 0400 415515
satu.marins@hotmail.com
www.ninjatahden.com

www.facebook.com/ninjatahden
IG: ninjatahden



KENNEL NOANARKIN

kaija.leinonen@noanarkin.com
www.noanarkin.com

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY

– JÄSENASIAT, KUVAPANKKI- JA TILITIEDOT

JÄSENASIAT

www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat

Jäsenenä saat yhdistyksen jäsenlehden, Flattiviestin kotiisi neljä kertaa vuodessa sekä etusijan yhdistyksen järjestämiin kokeisiin, koulutuksiin ja tapahtumiin.

JÄSENMAKSUT 2022

- Varsinainen jäsen 25€
- Perhejäsen 6€ (ei omaa lehteä)
- Pentuejäsen 10€
- Liittymismaksu 5€ (ei koske pentuejäseniä)

KASVATAJA-ALENNUKSET

Kasvattaja saa 10% alennuksen ostaessaan Tarvikemyynnistä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n pentuvälityksessä oleville pennuille tarvikkeet pentupakettiin (pilli, pillinauha, dummy, talutin). Kasvattajan liittäessä uudet pennun omistajat pentuejäseniksi, saa uusi jäsen lahjakortin, jolla saa 10% alennuksen ensimmäisestä Tarvikemyynnin ostosta.

OSOITTEENMUUTOKSET

www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat/osoitteenmuutos

Ilmoita osoitteenmuutos järjestön nettisivulla tai sähköpostitse jäsenihteerille: jasenasiat@flatti.net.

KUVAPANKKI

www.flatti.net/flattiviesti/kuvapankki

Flattiviestin toimituksella on kuvapankki, jonne voi ladata flattikuvia rotujärjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut, facebook). Julkaistuissa kuvissa mainitaan kuvaajan nimi.

TILITIEDOT

OKOYFIHH

Tarvikemyynti: FI45 5620 0920 4247 35

Jäsenmaksut: FI23 5620 0920 4247 43

Yleistili (näyttely, nome ja muut):

FI28 5620 0920 4247 50

Löydät meidät myös Facebookista, Instagramista ja Youtubesta!

FLATTIVIESTI AIKATAULU 2023

*Seuraava Flattiviesti, nro 1/2023, ilmestyy 23.2.
Lehteen tulevat aineistot pyydämme lähettämään
osoitteeseen flattiviesti@gmail.com 24.1. mennessä.*

Kuvamateriaalia lehden käyttöön voi toimittaa myös kuvapankkien kautta. Tekstitiedostot rtf- tai doc/docx-muodossa. Kuvien resoluutio 300 dpi ja jpg-, pdf- tai tif-muodossa. Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä voi valitettavasti niitä käyttää. Jos olet epävarma kuvien/aineistojen laadusta, ota yhteyttä Flattiviestin toimittajaan ja katsotaan yhdessä materiaalit kuntoon.

Flattiviesti aikataulu 2023:

- Nro 1 – ilmestyy 23.02. – aineistopäivä 24.01.
- Nro 2 – ilmestyy 11.05. – aineistopäivä 11.04.
- Nro 3 – ilmestyy 28.09. – aineistopäivä 29.08.
- Nro 4 – ilmestyy 14.12. – aineistopäivä 14.11.



© Nina Mäkelä

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N YHTEYSTIEDOT

HALLITUS 2022

Puheenjohtaja

Mari Mamia
Stor-Röskintie 66, 01150 Söderkulla
p. 050 4586770
puheenjohtaja@flatti.net

Sihteeri

Tanja Aunela
Iiriskuja 18A, 20320 Turku
p. 0400 939076, sihteeri@flatti.net

Varapuheenjohtaja

Anne Kolsi, Orimattila
annehkolsi@gmail.com

Christina Kiuru, Lahti
p. 044 4254312
christina@flatkiss.fi

Piia Piiparinen, Korja
p. 040 8314848, flatti87@gmail.com

Miia Koski, Porvoo
p. 050 4582157

Noora Saarikko, Perttula
p. 050 3396132, saarikko.noora@gmail.com

Minna Vornanen, Lahti
p. 050 5261540, minnajvornanen@gmail.com

Varajäsenet: Markku Kastepohja, Nina Onufriew

TOIMIHENKILÖT 2022

Taloudenhoitaja

Heidi Vainio
Leikluodontie 130, 23310 Taivassalo
p. 0400 822110, talous@flatti.net

Jäsensihiteeri

Heidi Vainio
Leikluodontie 130, 23310 Taivassalo
p. 0400 822110, jäsensiat@flatti.net

Tarvikemyynti

Janina Alankoja-Kanervalva
Merimasku
tarvike@flatti.net

Pentuvälittäjät

Hanna Hujanen, p. 040 5789523
Sanna Lahtinen, p. 040 7310831
pentu@flatti.net

Kiertopalkinnot

Sari Hagström
p. 0400 514215
flatti.kiertopalkinnot@gmail.com

Webmaster

Markku Kastepohja
p. 040 6650566
webmaster@flatti.net

ALUEYHTEYSHENKILÖT

Uusimaa Aluetoiminnan vastuhenkilö

Nina Onufriew, p. 041 4331959
nina.onufriew@gmail.com

Uusimaa Noora Saarikko
p. 050 3396132, saarikko.noora@gmail.com

Varsinais-Suomi Mia Jaakola-Siimes
p. 050 3764517, mia.lehtinen@gmail.com

Kanta-Häme Tanja Porttikallio
p. 044 0660664, tanja.porttikallio@gmail.com

Päijät-Häme Minna Vornanen
p. 050 5261540, minnajvornanen@gmail.com

Satakunta Maija Valtonen
p. 040 4120392, maijajokela3@gmail.com

Pirkanmaa Tarja Tuhola
vilpputuhola@yahoo.com

Keski-Suomi (Jyväskylä) Mika Toskala
p. 040 5649053, mika.toskala@elisanet.fi

Keski-Suomi Niina Parviainen
p. 040 5473493
parviainen_niina@outlook.com

Mikkeli-Pieksämäki -alue Jonna Häkkinen
p. 050 3057422, hiekkoi@hotmail.com

Savon seutu Tarja Koistinen
p. 040 7586768, tarja.koistinen@luke.fi

Etelä-Savo Anu Karhunen
p. 050 526 3679, anu.karhunen79@gmail.com

Etelä-Karjala Juho Pajari
p. 041 4582812, jpajari@gmail.com

Etelä-Karjala Satu Marins
p. 0400 415515, satu.marins@hotmail.com

Pohjois-Karjala (Lieksa)
Tiina-Maarit Kisonen
p. 040 5477128, tiinakisonen@gmail.com

Pohjanmaan alue Heli Pitkäjärvi
p. 040 5621529, pitkajarvi.heli@gmail.com

Kainuun alue Anne Haverinen
p. 044 3601152, kennelregalerazza@gmail.com

Oulun alue Henna Mikkonen
p. 044 5400609, hennamik@gmail.com

FLATTIVIESTI

- flattiviesti@gmail.com
- Päätoimittaja: Mari Mamia
- Toimitussihteeri: Jaana Kontto
- Taitto: Elisa Pekki

HARRASTUSLAJIEN TOIMIKUNTA

- Pj: Pipa Pärssinen, p. 040 5367167,
pipa.parssinen@gmail.com
- Jäsenet: Miia Mäkijouppila,
Tuija Manninen
Johanna af Hällström-Kamila

ULKOMUOTOTUOMARITMK

- Pj: Riitta Niemelä, p. 040 7091133,
riitta@morrini.net
- Jäsenet: Kirsi Nieminen, Katja Korhonen

NOUTAJAJÄRJESTÖJEN YHTEISTYÖTMK

- Anne Kolsi, annehkolsi@gmail.com
- Noora Saarikko (varalla)

JALOSTUSTOIMIKUNTA

- jalostus@flatti.net
- Pj: Kirsi Nieminen, p. 0400 641866,
kirsi@kennelheilurihannan.fi
- Sihteeri: Tuula Niva,
p. 040 5045165
- Jäsenet: Laura Rajakallio, Anne Kolsi,
Jenni Juvén, Riitta Niemelä

MEJÄ-TOIMIKUNTA

- meja@flatti.net
- Pj: Liisa Keränen, p. 040 5921296,
liisam@kolumbus.fi
- Jäsenet: Mari Mamia, Marko Saarni,
Miia Koski, Janina Alankoja-Kanervalva

KASVATTAJATOIMIKUNTA

- Pj: Marko Nikkonen, p. 044 019 0703,
marko@flatkiss.fi
- Jäsenet: Kirsi Nieminen, Piia Piiparinen,
Satu Saarinen, Miia Suppanen, Heidi Vainio

NÄYTTELYTOIMIKUNTA

- nayttely@flatti.net
- Pj: Piia Piiparinen,
p. 040 8314848
flatti87@gmail.com
- Sihteeri: Nina Skyttä,
p. 0400 435 737
nina@skoude.com
- Jäsenet: Jenni Juvén, Christina Kiuru,
Anni Vornanen, Katja Korhonen,
Pia Mattsson, Niina Leppä

NOME-TOIMIKUNTA

- nome@flatti.net
- Pj: Anne Kolsi,
annehkolsi@gmail.com
- Jäsenet:
Marko Mikkilä, Nina Onufriew,
Niina Parviainen, Heli Pitkäjärvi,
Minsu Rauramo, Noora Saarikko,
Salla Sipilä, Bernadetta Stenström



 **BOZITA**

ROBUR

SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

Together
with nature
since 1903

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superfunktionaalinen koiranruoka. Luonnollisista raaka-aineista valmistettu korkealuokkainen ravinto vahvistaa kehon omia toimintoja. Kun haluat antaa koirallesi parhaat mahdolliset edellytykset - täytä sen kuppi aterialla joka on täynnä luonnon omaa voimaa.

www.bozita.fi